

วันเด็ก'๒๘

ดร.ณวัฒน์

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ISBN 974 - 7901 - 55 - 2

แบบปก เลิศ อานันทนะ

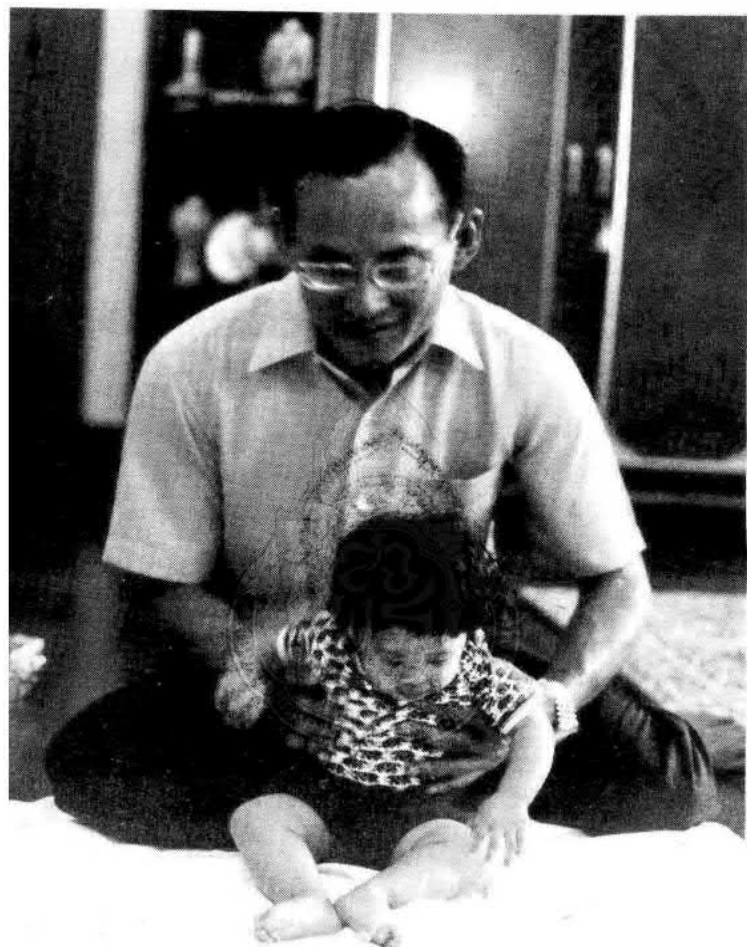
พ. 12806-12807
ด. 080
ร. 123 ต.

“ดรุณวัฒน์” วันเด็ก ๒๕๒๘

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๒๘

ผู้จัดพิมพ์

คนทุกคนมีภาระต้องทำ. แม้เป็น
เด็ก ก็มีการอย่างเด็ก คือศึกษาเล่าเรียน.
หมายความว่า จะต้องเรียนให้รู้วิชา ผูกหัดทำ
การงานต่าง ๆ ให้เป็น อบรมขัดเกลาความ
ประพฤติและความคึกคักใจให้ประณีต ให้สุจริต
แจ่มใส และเฉลียวฉลาดมีเหตุผล เพื่อจักได้
เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถและมี
ประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง.

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
วันที่ 31 ตุลาคม พุทธศักราช 2527

กติธรรม

สำหรับวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๘

ผู้เอ๋ยผู้น้อย

จงคอย	ระวังตน	อย่าชนชุก
เฝ้าเชื่อง้อย	ฟังคำ	นำลอบปลุก
ทูลจิตทุก	อย่างอย่า	ชะล่าทำ.
หน้าที่	การงาน	สถานใด
ต้องสนใจ	รักษา	อย่าบ่นพรั
เรียบร้อย	สัตย์ซื่อ	ถือประจำ
กตัญญู	ชุน้ำ	เมตตาเอย.

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

(สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

กรุงเทพมหานคร

คำขวัญ ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๘

สามัคคี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม

พลเอก

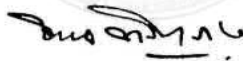
(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

คำขวัญวันเด็กปี ๒๕๖๘

อนาคตของชาติขึ้นอยู่กับคุณภาพของเยาวชน
เด็กไทยทุกคนควรรู้และฝึกฝน
เพื่ออนาคตของตนและชาติโดยส่วนรวม

(นายชวน หลีกภัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กปี ๒๕๖๘

ชาติไทยเป็นของหนู
จะรุ่งเรืองหรืออับปาง
คุณธรรมคำจูนชาติ
ขยันประหยัดได้

จงช่วยดูแลและช่วยสร้าง
ทุกคนต่างต้องร่วมใจ
บรรดาศาสตร์เป็นหลักไท
ช่วยชาติไทยจำเริญเอย.

(นายขุนทอง ภูผิวดือน)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กปี ๒๕๖๘

ขอให้เด็กทั้งหลายพึงระลึกเสมอว่า ไม่ว่าสังคมและสิ่งแวดล้อมจะเปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่รวดเร็วและในทิศทางที่สับสนเพียงใด หลักคำสอนของศาสนา คำสั่งสอนของบิดา มารดา และครูอาจารย์ ยังคงเป็นแนวทางสร้างชีวิตที่ถูกต้องทุกกาลสมัย ซึ่งเด็กดีจะต้องเชื่อฟังและน้อมนำมาปฏิบัติ

ด้วยความปรารถนาดี

(นายสัมพันธ์ ทองสมัคร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กปี ๒๕๒๘

เด็กดียอมเป็นที่รักของ พ่อแม่ ครูอาจารย์
เด็กดียอมเจริญ ก้าวหน้า
เด็กดียอมมีความสุข มีความปลอดภัย
เด็กทั้งหลาย จึงควรพยายาม เป็นเด็กดี
เพื่อจะได้เป็นที่รัก จะได้เจริญ และมีความสุข

(นายสมาน แสงมลิ)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ปีพุทธศักราช ๒๕๖๘ เป็นปีซึ่งองค์การสหประชาชาติประกาศเป็นปีเยาวชนสากล องค์การฯเชิญชวนรัฐสมาชิกให้เพิ่มความสนใจแก่เยาวชน ช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมให้เยาวชนเติบโตตามทางที่ถูกที่ควร มีสิทธิ์และมีความสามารถในการประกอบหน้าที่ของตน ในฐานะสมาชิกของครอบครัว ของชุมชน ของบ้านเมืองของตน และของโลก

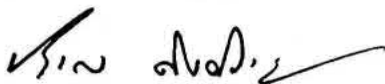
สิทธิ์ และหน้าที่ซึ่งควรสนับสนุน และให้โอกาสแก่เยาวชนตามควรแก่วัย มีอยู่สามประการใหญ่ ๆ คือ สิทธิ์ และหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ตน ชุมชน บ้านเมือง และมนุษยชาติประการหนึ่ง สิทธิ์และหน้าที่ในการพัฒนาประการหนึ่ง กับ สิทธิ์และหน้าที่ในการดำรงไว้และก่อให้เกิดความสงบสุขในครอบครัวและสังคมอีกประการหนึ่ง

อนุกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๘ ได้กำหนดแนวความคิดขององค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวกับเยาวชน เป็นแนวทางจัดทำหนังสือโดยตั้งชื่อหนังสือวันเด็กปีนี้ว่า “ครุณวัณน์” ซึ่งมีความหมายว่า ให้ผู้ใหญ่ช่วยกัน และให้เยาวชนช่วยตนเองด้วย ในการที่จะพัฒนาดตนเองให้เจริญในแนวทางที่ถูก เป็นสิทธิ์และหน้าที่ของเยาวชนทุกคนที่จะปรับปรุงตนเอง และใช้โอกาสที่มีอยู่ในการเข้าร่วมในกิจกรรมใด ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังสามประการที่เป็นความมุ่งหมายของปีเยาวชนสากลดังกล่าวแล้วข้างต้น

เรื่องราวของบุคคลซึ่งใช้ความคิด ความสามารถ และความกล้าหาญ เพื่อทำประโยชน์แก่สังคม ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับการปฏิบัติทางจิตใจ โดยเฉพาะทางศาสนาของแต่ละคน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพัฒนาการทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันสวยงาม ความรู้สีกษาบซึ่งในความไพเราะและความงดงาม แห่งวรรณกรรม และภาษาไทยเหล่านี้ อนุกรรมการผู้จัดทำหนังสือเห็นว่าจะเป็นส่วนสร้างความกระตือรือร้น สร้างทัศนคติ และแนวทางในการ กำหนดว่าเราแต่ละคน จะพัฒนาดตนเองให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นได้อย่างไร จึงได้จัดให้มีเรื่องราวดังกล่าวไว้ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติปีนี้

อนุกรรมการฯ สำนักในพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้พระราชทานพระบรมราโชวาท สำนักในพระคุณของ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า ที่ได้ทรงโปรดประทานพระคิทธิกรรม ขอขอบพระคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการ และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ให้คำขวัญแก่เยาวชน สำหรับจัดพิมพ์ ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๘

ขอขอบคุณผู้เขียนเรื่อง ผู้วาดภาพประกอบ และผู้ออกแบบรูปเล่ม ตลอดจนผู้จัดพิมพ์ ในการร่วมมือให้หนังสือนี้สำเร็จด้วยดี และขอแสดงความยินดีแก่เยาวชนผู้ซึ่งมีผลงานปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้

(นายประคด ดันติวงษ์)

ประธานอนุกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ

ประจำปี ๒๕๒๘

สารบัญ

หนังสือวันเด็ก ๒๕๒๘ “ดรณวัฒน์”

ป๊อมนายกฐ์	ประสพสุข นวลวิวัฒน์	๑๓
ทำดีได้ดี	ค.ช. เสกสรรค์ คุ่มภู	๒๒
ความเชื่อของผม	ไพฑูริ อุดมอักษร	๒๔
ทำดีวันละนิด	สวัสดิ์ สุวรรณอักษร	๒๕
พระยาราชสงครามชกชะลอ		

พระพุทธไสยาสน์	แม่นมาศ ขวาลิต	๓๑
เรามาเข้าใจกัน	รสา วงศ์ยังอยู่	๓๘
สักวาถ้าฉันเป็นผู้ใหญ่	โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ..	๔๔
พระสังข์แบ่งปลา	สลวย โรจนสโรช	๔๕
เล่นสนุกกับภาษาไทย	ฐะปะนีย์ นาครทรรพ	๕๓
คอมพิวเตอร์สำหรับครอบครัว	พิสิษฐ์ จิรวิญญู	๕๕
รดถึงประจัญบาน	สุจินดา เรื่องเลิศปัญญาคุณ	
	ประกาศรี พันธจรี	
	ชัชวาลิต อินม่วง	๖๓
เด็กในโลกของศิลป์	เลิศ อานันทนะ	๖๘
อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า	กานต์มณี สักดิ์เจริญ	๗๕
ภาพอดีต	ธนาลัย สุขพัฒน์ธี	๘๔
เมื่อน้ำท่วมโลก	นิลนæs สรรพนิติ	๘๑
วันเด็ก	ส.ศุภตาภา	๘๗
ใคร อะไร ที่ไหนใน พ.ศ. ๒๕๒๗ ..	สุวรรณา สุวรรณนันท	๑๐๑
ผลงานทางศิลปะของเยาวชน		๑๐๕

คำวันหนึ่ง หลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้ว ทุกคนในครอบครัว คือ ยาย พ่อ แม่ และป้อม ก็นั่งคุยกันเหมือนทุกวัน

“คุณยายครับ ป้อมเกือบลืมเล่าเรื่องตื่นเต้นเมื่อตอนบ่ายเสียแล้วครับ” ป้อมเอ่ยขึ้น

“มีเรื่องอะไรหรือหลาน พ่อกับแม่ก็อยู่กันพร้อมแล้ว ป้อมเล่าซิหลาน” ยายบอก

ป้อมกระแอมก่อนจะเล่าเสียงตื่นเต้น

“ตอนป้อมกับเพื่อนเดินกลับจากโรงเรียน ป้อมเห็นตำรวจกำลังจับคนลี้วงกระเป๋าคับ ป้อมได้ยื่นคนเขาพูดกันว่า ตำรวจสะกดรอยมาตั้งแต่บนรถเมล์นี่ครับ เมื่อคนนั้นลงจากรถ ตำรวจก็รวบตัวเลย เก่งจัง ตำรวจเขาไม่ได้แต่งเครื่องแบบนะครับ”

“เขาเรียกว่า ตำรวจนอกเครื่องแบบนะป้อม” พ่อบอก

“ครับ ดำรวจนอกเครื่องแบบ ดำรวจคันตัว พบกระเป๋
ใส่สตางค์ตั้งหลายใบ” ป้อมเล่าต่อ

“สงสัยจะมีคนถูกล้วงกระเป๋หลายคนนะลูก” แม่เสริม
“เขากงขึ้นรถเมล์หลายสาย”

“ขึ้นคันนี้ พอล้วงได้ก็ลงจากรถ แล้วขึ้นไปล้วงบนรถ
อีกคันหนึ่ง” พ่อพูดบ้างตามที่คาดคะเน

“คงจะเป็นอย่างพ่อว่าแหละครับ ดำรวจพบมีดปลายแหลม
ในตัวคนร้ายด้วยนะครับ ใคร ๆ ว่าเขากงเตรียมไว้เมื่อเจ้าของ
กระเป๋าชุดขึ้นก็ได้ันะครับ” ป้อมเล่าต่อ “โชคดีที่ป้อมเรียนโรง-
เรียนใกล้บ้าน ไม่ต้องขึ้นรถเมล์คนแน่น ๆ จึงไม่ถูกล้วงกระเป๋”

ยาย พ่อและแม่หัวเราะ แม่บอกว่า

“ถ้าถูกล้วงกระเป๋ กงเจอเหรียญ ๕ บาท ของป้อม
แม่คิดว่าเขากงไม่ล้วงกระเป๋ของเด็กนักเรียนตัวเล็ก ๆ หรือลูก
เพราะไม่ได้พกเงินมาก ๆ อย่างเด็กโตที่เรียนชั้นสูง”

“ไม่เนาะครับแม่ วันก่อนเพื่อนของป้อมยังโดนตั้งสามคน
เอก ชัยยะ แล้วก็สมชาย สามคนนี่เดินผ่านสวน เดินมาคนเดียว
เขากง้วยรุ่นสิงห์อมควันบังคับเอาเงินไปคนละ ๕ บาทบ้าง ๘ บาท
บ้าง หมดตัวทุกคนเลย โชคดีที่เขาไม่ช้าวกกลางวันมาจากบ้าน ไม่
จันทองแย่ ป้อมกับเพื่อนยังแบ่งขนมให้เขาเลยครับ” ป้อมเล่า

“ถึงอย่างนั้นเชียวหรือลูก” แม่ถาม “คนทุกวันนี้ช่างใจดำ
กันถึงขนาดนี้ ไม่เว้นแม้แต่กับเด็ก ตัวเล็ก ๆ ”

“นอกจากล้างกระเป๋มาแล้ว ยังจี๋ ปล้น ฆ่ากันไม่เว้นแต่ละวัน” พ่อปรารภ “ทำไมนะ คนทุกวันนี้ จึงจิตใจเหี้ยมโหดขาดความยังคิดกันอย่างนี้”

“พวกนั้น เป็นพวกไม่มีศาสนา ไม่รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ” คุณยายพูดบ้าง หลังจากที่นั่งฟังอยู่นานแล้ว

“พวกไม่มีศาสนา คือพวกไหนบ้างครับคุณยาย” ป้อมถามอย่างสงสัย

ยายยิ้มในความช่างซักของหลานชาย แล้วตอบว่า

“พวกไม่มีศาสนา หมายถึง พวกที่ไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ไม่มีศีล ไม่มีธรรมในหัวใจ จะทำอะไรก็ทำไปโดยปราศจากสิ่งเหนี่ยวรั้งยังคิดว่า ทำไปแล้วคนอื่นจะเดือดร้อนอย่างไรบ้าง ไม่สนใจ อยากได้เงินก็ลักขโมยเขา เขาขัดขึ้นเพราะหวงแทนทรัพย์สมบัติของเขา ก็ฆ่าเขาเพื่อชิงทรัพย์ของเขามาเป็นของตัวเอง มีเรื่องโกรธเคืองกันนิด ๆ หน่อย ๆ ก็วิวาท ถึงกับยิงกันฟันกัน ไม่ได้คิดว่าเราเจ็บปวดเป็น คนที่ถูกยิงถูกฟันก็เจ็บปวดได้เหมือนกัน ทั้งยังผิดกฎหมายบ้านเมืองด้วย”

“แต่ป้อมมีศาสนานะครับ แม่บอกว่าป้อมเป็นชาวพุทธ” ป้อมรีบบอก “ป้อมไม่เคยขโมยของของใคร แม่ของเล่นบางอย่างที่เพื่อนเขามีและป้อมอยากได้ ป้อมก็ไม่ขโมยของเขา ป้อมไม่เคยชกต่อยกับเพื่อนด้วย”

“ดีแล้วหลาน ป้อมเป็นลูกของพ่อแม่ และเป็นหลานของคุณยาย เราทุกคนมีศาสนา บรรพบุรุษของเราเป็นชาวพุทธ หรือพุทธ—

ศาสนิกชน นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติไทยของเรา เรามีพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง ที่สักการะ เราเชื่อมั่นในพระพุทธเจ้าและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ ซึ่งสามารถยึดเหนี่ยวจิตใจของเราให้ละเว้นจากการทำบาป ไม่ประพฤดิชั่ว ไม่เบียดเบียนผู้อื่น สอนให้เราทำแต่ความดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เมตตา กรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ เพื่อความอยู่ร่วมเย็นของมวลมนุษย์” ยายอธิบายยืดยาว

“แต่ป้อมยังไม่เข้าใจว่า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หมายถึงอะไรครับ ป้อมสงสัยมานานแล้ว” ป้อมซัก

“พ่อตั้งใจที่ลูกรู้จักซักถามในสิ่งที่สงสัย และควรจะรู้ เพราะเราเป็นพุทธศาสนิกชน” พ่อบอก ลูกศิษย์ลูกหาคนเดียวอย่างรักใคร่ “ป้อมตั้งใจฟังให้ตึ่ะลูก พระพุทธ หมายถึง พระพุทธเจ้า คือ มนุษย์ผู้บรรลุความรู้ชั้นยอดเยี่ยม ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ด้วย กาย วาจา ใจ พระองค์เป็นผู้หมดกิเลส หมดตัณหา หมดความโลภ ความโกรธ ความหลง แล้ว ทรงมีพระปรีชาล้ำเลิศเหนือกว่าคนทั้งปวง พระธรรม คือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า มุ่งให้พุทธศาสนิกชน ทำความดี มีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ พระสงฆ์ คือ ผู้นำคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ามาเผยแผ่แก่มวลมนุษย์”

“พ่อเก่งจัง” ป้อมชม “พุทธศาสนิกชนคือใครบ้างครับแม่? คนชาติอื่นที่มีเชื้อคนไทยเป็นพุทธศาสนิกชนได้ไหมครับ?”

“พุทธศาสนิกชน ก็คือ ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธจริงๆลูก” แม่ตอบบ้าง “อย่างคุณยาย พ่อ แม่ และป้อม คนชาติใดก็ตาม

แม้มิใช่คนไทย ถ้านับถือศาสนาพุทธ ก็เป็นพุทธศาสนิกชนทั้งนั้นแหละลูก”

“พุทธศาสนิกชน ควรปฏิบัติตนอย่างไรบ้างครับคุณยาย?”
ป้อมซัก

ยายยิ้มอย่างเอ็นดูในความสนใจใคร่รู้ของหลานชายคนเดียว แล้วตอบว่า

“หลักใหญ่ที่พุทธศาสนิกชนควรปฏิบัติก็คือ ถือศีล ๕ ป้อมคอยตั้งใจฟังให้ตื่นะหลาน ฟังแล้วต้องจำไว้ปฏิบัติด้วย ศีล ๕ ได้แก่ คำสอน ๕ ข้อ ของพระพุทธเจ้า

ศีลข้อ ๑ เว้นจากปาณาติบาต คือ ละเว้นการฆ่า การสังหาร ไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

ศีลข้อ ๒ เว้นจากอทินนาทาน คือ ละเว้นการลักขโมย เบียดบัง แย่งชิง ไม่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ศีลข้อ ๓ เว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร คือ ละเว้นการประพฤติดนในกาม ไม่ประทุษร้ายต่อของรัก ของหวงแหน อันเป็นการทำลายเกียรติภูมิและจิตใจ ตลอดจนทำวงศ์ตระกูลของเขาให้สับสน

ศีลข้อ ๔ เว้นจากมูสาวาท คือ ละเว้นการพูดเท็จ โกหก หลอกลวง ประทุษร้ายเขา หรือประโยชน์สุขของเขาด้วยวาจา

ศีลข้อ ๕ เว้นจากสุราเมรัย คือ ไม่เสพเครื่องดองของเมา สิ่งเสพติดอันเป็นเหตุให้เกิดความประมาทมัวเมา ก่อความเสียหาย ผิดพลาด เพราะขาดสติ”

“คนที่ล่วงละเมิดและถูกตำรวจจับเมื่อบ่ายวันนี้ ก็เป็นผู้

ประพตติผิตศีลข้อ ๒ เพราะลักทรัพย์สิ่งของของผู้อื่น เามาเป็นสมบัติของตนเอง” แมยกตัวอย่างประกอบ

“ถ้าอย่างนั้น คนขี้เมาที่เดินโซเซอยู่ในชอยบ้านของเราก็คือผิตศีลข้อ ๕ ซิครับ เพราะป้อมเห็นเขาดื่มเหล้าเมาตลอดวัน ไม่ทำงานอะไรเลย บางวันก็ทะเลาะกับพวกขี้เมาด้วยกัน บางวันก็ทุบตีเมีย คนอย่างนี้ไม่ดีเลย” ป้อมเล่า

“นั่นแหละ คนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ตัวเองก็ไม่ใช่สุข สุขภาพเสื่อมโทรม ครอบครัวก็เดือดร้อน” พ่อบอก

“อย่างคนที่ฆ่า ที่ยิงเขาตาย ตามที่มีข่าวในหนังสือพิมพ์ทุกวัน ก็ผิตศีลข้อ ๑ ซินะครับ” ป้อมชักอย่างสนใจ

“ถูกแล้วลูก ไม่เพียงแต่ฆ่าคนเท่านั้นที่ผิตศีลและบาป แม้การฆ่าสัตว์ก็เป็นบาปเหมือนกัน เพราะสัตว์ก็มีชีวิตเช่นเดียวกับคนเรานี้แหละลูก” พ่ออธิบาย

ป้อมยิ้ม พูดยังดันดันว่า

“ได้การละ พรุ่งนี้ป้อมจะบอกเอ ให้ทิ้งหนังสือไปเสีย เพราะเอเขามีหนังสือติดไว้นกด้วยครับ บางทีเขาก็ยิงกิ้งก่าเล่นเพื่อน ๆ ชมว่า เขามือแม่น ป้อมจะต้องบอกให้เขาเว้นจากการฆ่าสัตว์ เอก็เป็นพุทธศาสนิกชนเหมือนอย่างเรา ป้อมไม่อยากให้เพื่อนทำผิตศีลข้อ ๑ ดีไหมครับคุณยาย”

“ดีมาก หลานรักของยาย นอกจากถือศีล ๕ แล้ว พุทธศาสนิกชนควรต้องสวดมนต์ไหว้พระ เพื่อระลึกถึง พระพุทธ

พระธรรม พระสงฆ์ จะเป็นตอนเช้า หรือก่อนนอน หรือสวดวันละ ๒ ครั้งได้ก็ยิ่งดี ตอนเช้าก็ทำบุญตักบาตรด้วย”

“ตอนเช้า ป้อมสวดมนต์ที่โรงเรียนทุกวัน แต่ตอนกลางคืนก่อนนอน ป้อมสวดมนต์บนเตียงนอน บางคืนง่วงจัดเพราะดูโทรทัศน์ดึก ก็สวดไม่ไหวครับ ต่อไปนี้ ป้อมจะสวดมนต์ในห้องพระพร้อมกับคุณยายดีกว่านะครับ” ป้อมให้สัญญาแข็งขัน “ป้อมอยากเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี”

“ดีสิลูก พ่อดีใจที่ลูกตั้งใจจะสวดมนต์ก่อนนอน เพราะเป็นการระลึกถึง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์” พ่อบอกอย่างยินดี

“อ้อ คุณยายครับ” ป้อมยังซักถามต่อ “การทำบุญตักบาตร ก็เป็นหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนควรทำเหมือนกันหรือครับ ป้อมเห็นคุณยายตักบาตรทุกเช้า”

ยายยิ้มก่อนตอบว่า “ถูกแล้วหลาน การทำบุญตักบาตรเป็นการธำรงศาสนาให้ยืนยาว เพราะพระสงฆ์ท่านเป็นผู้นำคำสอนของพระพุทธเจ้ามาสั่งสอนและเผยแพร่ การได้ทำบุญตักบาตรช่วยให้จิตใจสบาย ผ่องใส สมองปลอดโปร่งในการประกอบอาชีพสุจริต และเป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว”

“ป้อมจะบวชเป็นพระบ้างได้ไหมครับ?” ป้อมซัก “ป้อมอยากบวชบ้าง”

แม่ยิ้มอย่างชื่นชมก่อนตอบว่า “ได้สิลูก เมื่อลูกโตพอมีอายุครบที่จะบวชได้ คือ อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ การบวชก็เป็น

หน้าที่ของพุทธศาสนิกชนเหมือนกันนี่จะ คุณยาย กับพ่อ และแม่ ตลอดจนญาติทุกคนย่อมยินดีอย่างยิ่งที่มีลูกชายได้บวช สมกับ เป็นพุทธศาสนิกชน”

ยายน้ำตาไหลพรากเมื่อได้ยินว่า หลานชายคนเดียวสนใจ จะบวชเมื่ออายุครบที่จะบวช แม้จะเป็นคำพูดตามประสาเด็กชายวัยเพียง ๘ ขวบก็ตาม แต่ทุกคนในครอบครัวก็รอคอยวันนั้นด้วยความปลื้มปิติ

พ่อเหลือบมองนาฬิกา ซึ่งบอกเวลา ๒๐.๐๐ น. และเห็นว่าป้อมเริ่มดาปรีอ

“ลูกมีอะไรสงสัยอีกไหมลูก?” พ่อถาม “ถ้ายังมีข้อสงสัย คินพຽ່ງนี้เราคุยกันใหม่ คินนี้ไปนอนก่อน เพราะพຽ່ງนี้ต้องไปโรงเรียน”

“ป้อมหมดข้อสงสัยแล้วครับสำหรับวันนี้ แต่พຽ່ງนี้อาจจะมีอีก ป้อมก็จะถามคุณยายกับพ่อ และแม่ใหม่นะครับ พຽ່ງนี้ คุณยายช่วยปลุกป้อมแต่เช้ามีดเลยนะครับ ป้อมจะช่วยคุณยายตัก-บาตร คินนี้ป้อมขอเข้าไปสวดมนต์กับคุณยายในห้องพระด้วยนะ ครับ”

“จริง ๆ หรือป้อม ยังไม่่วงอีกหรือหลาน” คุณยายถาม ยิ้ม ๆ

“จริง ๆ ซิครับ ถึงป้อมจะง่วงนอนแล้ว แต่จะสวดมนต์ก่อนนอนให้ได้ทุก ๆ คิน ก็ป้อมเป็นชาวพุทธนี่ครับ” ป้อมพูดหนักแน่น “ป้อมจะเริ่มปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่เคร่งครัด

ตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป” พุดจบ ป้อมจึงมือขยายเดินตรงไปยังห้อง
พระเพื่อสวดมนต์ก่อนนอน อันเป็นกิจวัตรของพุทธศาสนิกชน

กลอนสวด

กลอนสวด คือนิทาน หรือเรื่องแต่งร้อยกรอง สมัยก่อนนี้
เมื่อเด็กพอจะอ่านหนังสือออก ประสมอักษรได้แล้ว ผู้สอนซึ่ง
อาจเป็นพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ หรือพระภิกษุสงฆ์ ก็จะให้อ่านหนังสือ
กลอนสวดเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้อ่านแตกฉาน หนังสือที่รู้จัก และ
ใช้กันแพร่หลาย ได้แก่ เรื่อง สุนิบ เทโว โศก ซึ่งแต่งในสมัยกรุงศรี-
อยุธยา เด็ก ๆ ชอบเพราะอ่านง่าย เรื่องสนุก จำง่าย เพราะใช้คำ
ไทยเป็นพื้น

การอ่านกลอนสวดในวัด ก็เป็นประเพณีนิยมอย่างหนึ่ง
ของไทยแต่โบราณ บางทีก็เรียกกันว่า สวดไอ้เอื้อวิหารราย ไอ้เอ
หมายถึงเสียงเอื้อนต่อคำ หรือต่อประโยค วิหารราย คือ สถานที่
ระเบียงริมโบสถ์ ซึ่งใช้เป็นที่พักสวด ตรงนั้นมักจะเป็นที่ซึ่งผู้มาฟัง
เทศน์ จะนั่งคอยเวลาพระเทศน์

พาดิได๋

ค.ช.เสกสรรค์ คุ่มภู

อายุ ๑๓ ปี ม.๒

ร.ร.มัธยมสาริตวิทยาลัษครุสวนสุนันทา

ณ ชนบทแห่งหนึ่ง ในเวลากลางคืน มีชายยากจนคนหนึ่ง เดินทางมาบนถนนสายหนึ่งเพื่อจะกลับบ้านของเขา และในเวลาเดียวกันนั้นเองได้เกิดฝนตกหนักมากจนไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดตก และในเวลาเดียวกันนั้นเองเขาก็ได้เห็นศาลาวัดเก่าแห่งหนึ่ง เขา จึงคิดในใจว่า “ฮือ โชคดีจัง เจอศาลาวัดพอดี รีบเดินเข้าไปดีกว่า จะได้อาศัยหลบฝนสักพัก พอฝนหาย ก็จะกลับบ้านเรา” คิดดังนั้น แล้วชายยากจนจึงเดินเข้าไปในศาลาวัดแห่งนั้นเพื่อหลบฝน

เมื่อชายยากจนคนนั้นได้ถึงศาลาวัดก็เห็นหลังคารั่ว ฝน เลยตกเข้ามาข้างใน พอดีตรงกับพระพุทธรูปซึ่งหล่อด้วยปูนซีเมนต์ หุ้มทองคำ แต่ทองคำนั้นได้หลุดหายออกเกือบหมดแล้ว เพราะ เวลาคนเดินผ่านมาก็มักจะลอกทองคำเอาไปขาย เมื่อเห็นดังนั้น ด้วยใจกุศล ชายผู้นั้นจึงเอาเสื้อที่เขาจะรุ่งกระวังคลุมพระองค์นั้น พอฝนหายตกแล้ว ในตอนเช้าตรู่ชายยากจนคนนั้นจึงเดินทาง กลับบ้านของตนเอง

เมื่อกลับถึงบ้านแล้ว ตกเวลากลางคืนพอดี ชายยากจน
จึงกินข้าวที่เขาหุงไว้เมื่อวันก่อน ซึ่งเหลือเพียงนิดเดียวเท่านั้น
กับปลาเค็มซึ่งเหลือเพียงครึ่งตัว พอกินเสร็จเขาก็เผลอหลับไป
และฝันเห็นพระองค์นั้นกล่าวว่า “ขอบใจมากที่เอาเสื้อของท่าน
คลุมตัวเราไว้ เราจะขอตอบแทนน้ำใจของท่าน ให้ท่านนำจอบ
ไปขุดต้นไม้ที่ข้างศาลาวัด แล้วท่านจะพบสิ่งที่ท่านอยากได้ เมื่อ
พบแล้วท่านต้องช่วยชาติบ้านเมือง และช่วยคนยากจนให้พ้นทุกข์”
พอพูดจบพระก็หายไป ชายยากจนตกใจตื่นขึ้นมา นึกถึงความฝัน
ของตนเองตลอดคืนจนกระทั่งหลับไปอีก

พอรุ่งเช้าชายยากจนก็ไปที่ศาลาวัดไปขุดตรงที่ได้ต้นไม้
ข้างศาลาวัด พบไหเงินหนึ่งใบ ไหทองสองใบ ชายยากจนดีใจมาก
และทำตามทีพระบอก นำไหเงินไปมอบให้ทางบ้านเมืองและได้
จัดการซ่อมแซมหลังคาศาลาวัดใหม่ ตัวชายยากจนเองก็ได้เป็น
เศรษฐีและช่วยเหลือคนจนตลอดมา

โครงการอบรมนักเขียนเยาวชน
สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ความเชื่อของผม

ไพโรศรี อุดมอักษร

เมื่อเดือนพฤษภาคม ปีที่ผ่านมา นับว่าเป็นเดือนแห่งประวัติศาสตร์ของเมืองไทย เนื่องจากมีบุคคลสำคัญคนหนึ่งของโลก และของคริสตศาสนาได้เสด็จมาเยือนเมืองไทย เราคงจำกันได้ว่าท่านผู้นั้นคือ สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ ๒ องค์ประมุขของคริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิก พระองค์เสด็จมาในฐานะราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถ การเสด็จมาเยือนครั้งนี้สร้างความปลื้มปิติยินดีเป็นอย่างมากแก่คริสตชนชาวไทย ที่มีโอกาสได้เข้าเฝ้าและรับพระพรจากพระสันตะปาปา ซึ่งชาวคริสต์ทั่วโลกถือว่าเป็นบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นผู้แทนของพระเยซูคริสต์องค์ศาสดาของคริสตศาสนา โดยปกติแล้วการที่จะได้เข้าเฝ้าพระสันตะปาปาหรือที่เรียกกันว่า “โป๊ป” (Pope) นั้นเป็นสิ่งที่ไกลเกินฝันสำหรับคริสตชนในเอเชีย แอฟริกา อเมริกาใต้ และประเทศต่าง ๆ ซึ่งอยู่ห่างไกลจากยุโรป

ผมเป็นเด็กที่เกิดมาเป็นชาวคริสต์คนหนึ่ง เท่าที่ผมทราบ คริสตชนในประเทศไทยที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก มีประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่มีคนนับถือ

ทั่วโลกมีประมาณ ๗๕๐ ล้านคน ศาสนาคริสต์ที่เรารู้จักกันมี ๒ นิกาย คือ นิกายโรมันคาทอลิก และนิกายโปรเตสแตนต์ ในเมืองไทยเรียกว่าคริสตัง และคริสเตียน คริสตังหมายถึงผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งเป็นนิกายดั้งเดิมที่พระเยซูคริสต์เป็นผู้วางรากฐาน มีพระสันตะปาปาเป็นประมุขของศาสนา ส่วนคริสเตียนนั้นคือนิกายที่เกิดจากการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงในภายหลัง เรียกอีกชื่อหนึ่งว่านิกายโปรเตสแตนต์ (Protestant) หมายถึงผู้ที่ปฏิเสธความเชื่อบางข้อของลัทธิดั้งเดิม พวกหลังนี้จะไม่ขึ้นอยู่กับพระสันตะปาปา ในอังกฤษมีนิกายแองกลิกัน (Anglican) ในสหรัฐมีมากมายหลายนิกาย ได้แก่ แบปติส (Baptist) เมธอดิส (Methodist) เพรสไบทีเรียน (Presbyterian) ถึงแม้ว่านิกายเหล่านี้จะมีหลักความเชื่อแตกต่างกันบ้าง แต่มีหลักความเชื่อสำคัญที่เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่งคือ มีความเชื่อและยอมรับนับถือพระเจ้าสูงสุดเช่นเดียวกัน

มีเพื่อนนักเรียนหลายคนที่น่าสนใจเรื่องศาสนาต่าง ๆ สงสัยและถามผมว่า “หลักความเชื่อและข้อปฏิบัติที่สำคัญทางคริสตศาสนาเป็นอย่างไร” ผมได้ได้ถามคุณแม่ของผมซึ่งท่านก็อธิบายว่า “หลักความเชื่อของคริสตศาสนา คือมีความเชื่อในองค์พระเจ้าสูงสุด ซึ่งเป็นผู้สร้างหรือบันดาลให้เกิดจักรวาล ได้แก่ โลก ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวต่าง ๆ และสิ่งมีชีวิตอื่นได้แก่ คน สัตว์ พืชทั้งปวง สำหรับสิ่งต่าง ๆ ที่พระองค์ได้สร้างขึ้นนี้ องค์พระผู้สร้างได้ทรงวางระเบียบและกฎเกณฑ์ไว้เรียกว่า กฎ

ธรรมชาติ โดยให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปอย่างมีระเบียบ นับตั้งแต่การโคจรของดวงอาทิตย์ โลก ดวงจันทร์ ดวงดาว กระบวนการที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในพื้นที่พิภพนี้ เช่นการที่น้ำในแม่น้ำทะเล และมหาสมุทรถูกแสงแดดแผดเผาให้ระเหยกลายเป็นไอและรวมเป็นก้อนเมฆ เมฆกลั่นตัวเป็นหยาดน้ำฝนตกลงมาบนพื้นโลกสร้างความชุ่มฉ่ำ บำรุงพืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ให้เจริญงอกงามเป็นอาหารแก่สัตว์และมนุษย์ หมุนเวียนต่อไปเรื่อย ๆ สำหรับมนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งสร้างอันประเสริฐนั้น พระผู้สร้างได้วางกฎเกณฑ์ระเบียบในการดำรงชีวิตเช่นเดียวกัน เพื่อให้มนุษย์มีความเป็นอยู่อย่างสงบสุขส่วนตัว และอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมมนุษย์ซึ่งเรียกว่า **กฎทางศีลธรรม** สิ่งที่พระเจ้าได้ตราไว้ในหัวใจของมนุษย์ทุกคนได้แก่สิ่งที่เรียกว่า **มโนธรรม** นอกจากมโนธรรมแล้ว พระผู้สร้างยังประทานบทบัญญัติที่มนุษย์ต้องถือปฏิบัติตามได้แก่ บัญญัติ ๑๐ ประการ ซึ่ง โมเสส ผู้พยากรณ์องค์หนึ่งของคริสตศาสนาเป็นผู้รับบัญชาจากพระองค์ เพื่อให้เป็นหลักปฏิบัติสำหรับคริสตชนดังนี้

๑. จงนับถือพระเจ้าแต่ผู้เดียวเป็นผู้สูงสุด
๒. อย่าออกนามพระเจ้าโดยไม่สมควร
๓. วันพระเจ้าอย่าลืมฉลองเป็นวันศักดิ์สิทธิ์
๔. จงนับถือบิดามารดา
๕. อย่าฆ่าคน
๖. อย่าทำอุลามก คืออย่าประพฤติดิฉินในทาง

๗. อย่าลัทธิโมย

๘. อย่าไล่ความนิมิต

๙. อย่าปลงใจในความอลมก คืออย่ามีแม่เพียงความ
คิดที่จะประพาศิณในกาม

๑๐. อย่ามักได้ในทรัพย์ของผู้อื่น

ถ้ามนุษย์ประพฤติปฏิบัติตามพระบัญญัติก็จะมีสุขสันต์ใน
จิตใจ ถ้าประพาศิณฝ่าฝืนบทบัญญัติถือว่าเป็นการทำบาป มโนธรรม
ก็จะติเตียน เกิดมีความเศร้าหมองและเป็นทุกข์ในจิตใจ”

คุณแม่ของผมได้อธิบายต่อถึงองค์ศาสดาของคริสตศาสนา
ว่า “องค์พระศาสดาของคริสตศาสนา คือพระเยซูเจ้า คริสตชน
ไม่ว่าในกายใด ๆ มีความเชื่อว่า เป็นองค์พระบุตรของพระเจ้าที่
เสด็จลงมาในโลกนี้เพื่อแสดงให้มนุษย์ได้ทราบเกี่ยวกับองค์
พระเจ้าสูงสุด ความเชื่อนี้เกิดขึ้นจากการศึกษาคำสั่งสอนและ
กิจการที่พระองค์ทรงกระทำ ตามชีวประวัติของพระเยซูเจ้า พระ-
องค์ได้กระทำสิ่งที่เผยสัญลักษณ์อันเหนือธรรมชาติของพระเจ้า
ให้มนุษย์ได้เห็น เพื่อจะได้เชื่อในพระองค์ ในขณะที่พระเยซูเจ้าได้
เสด็จลงมาเกิดเป็นมนุษย์นั้น สิ่งที่พระองค์ชอบกระทำคือ การช่วย
คนตกทุกข์ได้ยาก คนเจ็บป่วยไร้ที่พึ่ง เช่น การรักษาคนตาบอด
ให้กลับเห็นได้ ช่วยรักษาคนหูหนวกเป็นใบ้ให้ได้ยินและพูดได้
เรียกผู้ตายให้กลับฟื้นคืนชีพ ทรงเสกขนมปัง ๕ ก้อน และปลา ๒
ตัว เลี้ยงคนที่หิวหนุมพึ่งพระองค์เทศนาสั่งสอนถึง ๕,๐๐๐ คน และ
ยังทรงกระทำอัศจรรย์อื่น ๆ อีกมาก สำหรับพระองค์เองนั้นถูก

จับตรึงกางเขนโดยปราศจากความผิด รับความทรมานจนสิ้น
พระชนม์บนไม้กางเขน สาวกนำพระศพไปฝังไว้ในคูหา เมื่อเวลา
ผ่านไป ๓ วัน พระองค์ได้กลับคืนพระชนม์ชีพและเสด็จลอยขึ้น
สวรรค์เบื้องบนต่อหน้าสาวกทั้งหลาย”

ที่ผมยกมาเล่าให้ฟังนี้เพื่อให้เพื่อน ๆ ได้ทราบถึงหลัก
ความเชื่อโดยย่อของคริสตศาสนา ผมคิดว่าศาสนาทุกศาสนาสอน
ให้มนุษย์ประพฤติตนเป็นคนดี ถ้ามนุษย์หมั่นสนใจศึกษาและ
ประพฤติตนยึดมั่นในศาสนา ก็จะก่อให้เกิดความสุขสันติในจิตใจ
ของแต่ละคน และจะทำให้เกิดความสงบสุขในสังคมมนุษย์ในชาติ
บ้านเมืองซึ่งจะเป็นผลให้เกิดสันติภาพในโลกนี้

เสียสละจนตัวตาย	วงศ์หงส์
เสียศักดิ์สู่ประสงค์	สิ่งรู้
เสียรู้เร่งดำรง	ความสัตย์ ไว้นา
เสียสัตย์อย่าเสียผู้	ชีพม้วยมรณา

สมเด็จพระยามหาวชิราวุฒ - โกลงโลกนิติ

คิด นอกกรอบ

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร

เด็กเอ๋ยเด็กเล็กหรือใหญ่ในยุคนี้
พึงทำดีไว้บ้างเถิดให้เกิดผล
เพื่อประโยชน์อันยิ่งใหญ่ในส่วนตน
และเพื่อผลอันยิ่งใหญ่ในสังคม

การทำดีประพฤติก็นับหลายอย่าง
มีแนวทางเลือกได้ตามความเหมาะสม
แต่ทางชั่วสังคมใหญ่ไม่นิยม
จะขึ้นชมชั่วชีวิตลองคิดดู

การกระทำแต่กรรมดีนี้ไม่ยาก
ไม่ลำบาก ไม่อึดอัด ไม่อดสู
เพราะกรรมดีนี้ล้ำเลิศช่วยเชิดชู
ให้เราอยู่อย่างสุขใจในโลกา

จึงขอฝากข้อคิดไว้ให้เตือนจิต
วันละนิตก็ยังดีมีคุณค่า
หนึ่งท่าอะไรมีสติพิจารณา
สองไฟหาความรู้ไว้ใส่กายตน

สามบูชาคุณพ่อแม่แลปวงญาติ
สี่ไม่ขาดเคารพครูผู้ฝึกฝน
ห้าจับจ่ายใช้เงินตราอย่าลืมน
หกไม่บ่นแค้นยากลำบากกาย

เจ็ดเลือกคู่ครองคนใดอย่าใจร้อน
แปดยามนอนจงครุ่นคิดกิจทั้งหลาย
เก้ายึดมั่นรัตนตรัยไปจนตาย
สิบไม่ให้ใครพินาศชาติไทยเอ๋ย.

พระยาราชสงคราม ชักชะลอพระพุทธไสยาสน์

แม่นมาส ขวลิต

วันหนึ่ง เมื่อจุลศักราชล่วงแล้วได้ ๑๐๘๓ ปี พระมหา-
สุวรรณโชติ เจ้าอาวาสวัดป่าโมก อ่างทอง ได้กราบบังคมทูล
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระว่า พระพุทธไสยาสน์องค์ใหญ่ที่
วัดนั้น กำลังตกอยู่ในอันตราย เพราะน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาเซาะ
ฝั่ง ดิ่งพังลงจนจะถึงองค์พระอยู่แล้ว ทางวัดระดมกำลังสร้าง
เขื่อนกันน้ำ ก็ไม่อาจยับยั้งกระแสน้ำไว้ได้

ปรากฏว่าผนังพระวิหารแตกร้าว และเกิดรอยร้าวที่องค์
พระพุทธรูป เหลือกำลังทางวัดและราษฎรแถบนั้นจะแก้ไขได้
อีกไม่ถึงปีพระวิหารจะพังลงน้ำแน่นอน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ มีพระบรมราชโองการให้
พระยาราชสงครามไปจัดการแก้ปัญหา

พระยาราชสงครามผู้นี้คือใคร มีความสามารถทางวิสว-
กรรมอย่างไร จึงโปรดให้ไปทำงานยากยิ่งเช่นนี้

พระพุทธไสยาสน์วัดป่าโมกองค์นี้ มีขนาดใหญ่มาก ยาว
ถึง ๒๒.๕๘ เมตร หนักพอที่จะทลายลงในแม่น้ำได้ง่าย ๆ น้ำ
ในแม่น้ำเจ้าพระยาท่วมอีกสักครั้งหนึ่ง พระพุทธรูปก็จะพังครืน
ลงในแม่น้ำแน่นอน

แต่พระพุทธไสยาสน์ วัดป่าโมก ยังคงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน
นี้ ณ วัดป่าโมกปัจจุบัน ซึ่งอยู่ห่างวัดป่าโมกเดิมริมแม่น้ำ ลีบวา

เราไม่มีหลักฐานให้รู้เรื่องราวรายละเอียดชีวิตประวัติของ
พระยาราชสงคราม รู้แต่เพียงว่า เมื่อจุลศักราช ๑๐๘๓ สมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวท้ายสระรับสั่งให้พระยาราชสงครามไปขุดคลอง
มหาไชยที่ทำค้างอยู่ พระราชพงศาวดารกรุงสยาม ฉบับบริติช-
มิวเซียมเล่าว่า ท่านให้ “ฝรั่งเศสสองกล้องแก้วดูให้ตรงปากคลอง
ปักกรุยลงสำคัญทางไกล ๓๔๐ เส้น ขุดที่นั่นก่อน” เมื่อขุดคลอง
เสร็จ โปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนยศเป็นพระยาราชสงคราม

พระยาราชสงครามได้เห็นปัญหาแล้ว ถวายความเห็นว่
ควรจะชักลากองค์พระจากริมฝั่งแม่น้ำ ไปประดิษฐาน ณ ที่ไกล
ออกไป

สมเด็จพระราชวังบวรสถาน พระราชอนุชา ทรงทักท้วง
ทันทีว่า ทำเช่นนั้นไม่ได้เพราะมิใช่พระหล่อ ถ้าชักลาก องค์พระ
จะแตกหัก ควรรื้อเสีย แล้วสร้างเอาใหม่

“ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้าขอ
อาสาชะลอลากพระพุทธไสยาสน์ มิให้แตกหักพังไป ถ้าเป็น
อันตรายขอถวายชีวิต” พระยาราชสงครามกราบบังคมทูล

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ทรงนิมนต์ พระราชาคณะ
มาประชุมหารือ ที่ประชุมพระราชาคณะถวายความเห็นว่ ไม่
ควรรื้อองค์พระ

ด้วยชีวิตของตนเป็นประกัน พระยาราชสงครามเริ่มงาน
ทันที เริ่มด้วยการตรึงพระพุทธรูปไว้ก่อน ไม่ให้เอนลงไปอีก
โคลงพระราชนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าบรมโกศ อธิบายตอนนี้ว่า

“เจาะถ่านการตะเข้ชุด ปคองคาน
ไม้เรียบเปรียบปรุกคาน ทาบไว้
รององค์ประจงสถาน เทียบแท่น
ตลึงตลอดครอดรับให้ เปล่าพื้นดินเดิม”

พระราชพงสาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับต่าง ๆ พรรณนา
รายละเอียดตอนนี้ไว้ด้วยความตื่นเต็นว่า

“พระยาราชสงคราม เสด็จให้ข้าราชการไปตัดไม้ยาว
สิบสี่วา สิบห้าวา หน้าใหญ่สอกคืบข้าง ยาวสี่ห้าวา หน้าใหญ่
สอกหนึ่งข้าง ให้ได้มาก ทำตะเข้แม่สะดิง ให้เลื่อยเป็นตัวไม้หน้า
ใหญ่สอกหนึ่ง หน้าน้อยคืบหนึ่งเป็นอันมาก ให้เอาเสาไม้ยางสาม
กำสามวา กลึงเป็นกงเลื่อยกระดานหนาสองนิ้ว จะปูพื้นทางที่จะ
ลากตะเข้ไป ปราบที่ให้เสมอ ทับดีด้วยตะลุมพุกให้ราบเสมอ ให้
พื้นเชือกใหญ่หน้าน้อยเป็นอันมาก แล้วให้เจาะฐาน แท่นพระพุทธรูป
นั้น ช่วงกว้างสอกหนึ่งเอาไว้สอกหนึ่ง ช่วงสูงคืบหนึ่ง เว้นไว้
เป็นพื้นปลา เอาตะเข้แอบเข้าทั้งสองข้าง ร้อยไม้ขวางทางที่แม่-
สะดิง แล้วสอดกระดานหนาคืบหนึ่งนั้น บนหลังตะเข้ลอดช่อง
แล้วเจาะชุดรื้ออิฐหว่างช่วงกระดานที่เว้นไว้เป็นพื้นปลานั้นออก

เสีย เอากระดานหนานั้นสอดให้เต็มทุกช่อง แลการผูกร้อยเรียง
กระหนาบทั้งปวงมั่นคงบริบูรณ์ห้าเดือนสำเร็จแล้วทุกประการ
ครั้นได้ศุภวารดีดี เพลาพิชัยมงคลฤกษ์ดีแล้ว ให้ชะลอ
ชักลากตะเข้รองพระพุทธไสยาสน์ไปเข้าที่อันจะกระทำพระวิหาร
นั้นได้สำเร็จบริบูรณ์*

หนทางที่จะชักลากพระพุทธรูปไปยังที่ใหม่นั้น เป็นที่ลุ่ม
และมีคลองผ่านถึงสองคลอง ทำให้จำเป็นต้องถมคลอง ตัดไม้ทำ
ถนน เอาดินถมที่ลุ่ม ให้ข้างเหยียบให้แน่นจนแน่ใจว่าจะรับน้ำหนัก
ของพระพุทธรูปได้ แล้วเอากระดานปูให้พื้นเรียบเสมอ

พอถึงวันฤกษ์ดี สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้าวสายสระ ก็เสด็จ
ยังวัดป่าโมก ตอนเช้า พระสงฆ์สวดพระพุทธมนต์แล้ว การ
ชะลอลากพระพุทธไสยาสน์ก็เริ่มต้น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้าวสายสระ
ทรงนำขบวนจับเชือกลากพระ

โคลงพระราชนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ บรร-
ยายความตอนนี้อย่างน่าฟังว่า

‘เชือกใหญ่ไสรกร้อย	เรียงกระสัน
กว้านข้อชะลอผันชั้น	ยัดย้อย
ลวดหนังรัดพัลวัน	พวนเพิ่ม
ให้ไหมประโคนอิงอ้อ	ลากเล่าประโคนไป

* พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับสมเด็จพระพนรัตน์ พิมพ์ครั้งที่ ๕ สำนักพิมพ์บรรณการ พ.ศ. ๒๕๑๕ หน้า ๕๘๘ พระราชพงศาวดารกรุงสยาม ฉบับบริติช มิวเซียม สำนักพิมพ์ก๊าวหนั ๒๕๐๗ หน้า ๔๘๒

สัญญาอาณัติพร้อม
กลองรับคันตะบึงการ
ม้าพ่อราวประสารชาญ
เสียงอ้อคองคึงอ้อ

แปรผันขันยั้งเยื้อง
โกลนคายบ้ายขยายหา
ยากนักสลักสลอมมา
โรยราอราร่วมพร้อม

เชือกสายหลายเส้นลวด
รอกทรายกระจายกระสันหัน
เกี่ยวขึงตะบึงตะบันคัน
มากมีพิริยพลส้าน

เสด็จลงทรงแย่งยื้อ
พุทธบุตรอุดมสนอง
พระองค์จำนงปกครอง
เสนีพิริยไพร่ฟ้า

ทุกสถาน
เร่งรื้อ
เชอญูหยุด
อาจร้องเป็นไฉน

ตรงตรา
ขัดข้อง
เทียมเทียบ
เร่งรันพลกระสัน

พลวัน
เกี่ยวขวาน
โฝงแฝง
หัวแคว้นแดนพรหม

พวนทอง
หน่วงหน้า
รองรวด
ลากแล้วสรรพริญ”

ที่ใหม่ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์นั้น เป็น
วัดอยู่แล้วแต่เดิม พระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ โปรดให้บูรณะปฏิสังขรณ์
ใหม่ทั้งวัด สร้างวิหารสำหรับพระรูป หอระฆัง และศาลาการเปรียญ
ขึ้นใหม่ โปรดพระราชทานนามว่า วัดป่าโมกตามชื่อวัดเดิม ที่โปรด
ให้ใช้นามวัดป่าโมก แทนที่จะใช้นามอื่น ก็คงจะเป็นเพราะพระ-

พุทธไสยาสน์เคยเป็นพระพุทธรูปคู่กับวัดป่าโมกก่อน

พระพุทธรูปไสยาสน์นี้ ปรากฏตามพระราชพงสาวดารเหนือ ว่า มีพระบรมสารีริกธาตุสมเด็จพระพุทธเจ้าบรมครูอยู่ถึง ๓๖ พระองค์ จึงเป็นที่เคารพสักการะของคนไทยมานาน พระมหากษัตริย์สมัยกรุงศรีอยุธยาเสด็จไปนมัสการพระพุทธรูปไสยาสน์องค์นี้เนืองๆ เมื่อครั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงยกทัพไปปราบพม่าแต่ละครั้งที่เสด็จทางชลมารก จะทรงหยุดประทับพักแรมเอาฤกษ์ที่วัดป่าโมกก่อน ครั้งที่เสด็จไปรบกับพระมหาอุปราชา และได้ทรงกระทำยุทธหัตถี ก็ได้เสด็จประทับแรมวัดนี้ และได้ทอดพระเนตรเห็นพระบรมสารีริกธาตุเสด็จปาฏิหาริย์ ขนาดเท่าผลส้มเกลี้ยง ลอยมาแต่ทิศใต้ เวียนทักษิณาวฏ แล้วเสด็จผ่านไปทางทิศเหนือ

บุคคลสำคัญในเรื่องนี้มีสอง คือ พระยาราชสงครามผู้เป็นนายช่าง รับอาสาทำงานโดยใช้ชีวิตของตนเป็นประกัน กับสมเด็จพระอนุชา ซึ่งต่อมาเสวยราชย์ เป็นพระเจ้าแผ่นดินสืบต่อจากพระเจ้าท้ายสระ และเป็นผู้ก่อกำเนิดการเคลื่อนย้ายพระพุทธรูปไสยาสน์ตามวิธีที่พระยาราชสงครามเสนอ สมัยนั้นสมเด็จพระอนุชา ก็เป็นที่สองในแผ่นดิน รองจากพระเจ้าแผ่นดิน เป็นผู้ซึ่งจะได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินองค์ต่อไปอย่างแน่นอน เว้นไว้แต่ว่าจะมีพระราชโองการเป็นอย่างอื่น

การก่อกำเนิดบุคคลสำคัญในแผ่นดินระดับนี้ ผู้ก่อกำเนิดมีความกล้าหาญมาก และมีความเชื่อมั่นในวิชาของตนอย่างยิ่ง

พระยาราชสงครามผู้นี้ต่อมา ในแผ่นดินพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ได้รับพระราชทานยศและตำแหน่ง เป็นเจ้าพระยาราชนาเยก ว่าที่ สมุหกลาโหม ปกครองฝ่ายทหารและหัวเมืองฝ่ายใต้ทั้งปวง เจ้าพระยาราชนาเยกได้แสดงความกล้าหาญของท่านอีกครั้งหนึ่ง

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ คือสมเด็จพระอนุชาของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ทรงขัดเคืองพระเชษฐาว่า เมื่อใกล้สวรรคต ได้ทรงมอบให้พระราชโอรสสืบราชสมบัติ ต้องทรงปราบปรามแล้ว จึงได้เสวยราชย์ ทรงพระพิโรธพระบรมศพ และตรัสว่า “...คิดใคร่จะเอาศพทั้งน้ำเสีย ไม่เผาแล้ว อายุแก่คนทั้งปวง” ผู้ที่เข้าไปกราบทูลหลายครั้งว่า ไม่ควรทำเช่นนั้น คือ เจ้าพระยาราชนาเยกนั่นเอง ในที่สุดก็ทรงยอม

สมเด็จพระเจ้าบรมโกศนั้น ต้องนับว่า ทรงมีน้ำใจนักกีฬาแท้ และรู้คุณค่าของวิชาการ เมื่อทรงพ่ายแพ้แก่พระยาราชสงครามแล้ว ก็มีได้ทรงผูกใจเจ็บ เมื่อมีพระราชอำนาจเต็มที่ กลับทรงเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งให้คู่แข่งของพระองค์ นอกจากนั้น ยังได้ทรงพระราชนิพนธ์สรรเสริญ การกระทำของพระยาราชสงคราม ให้เป็นที่ปรากฏ จนเราได้ทราบกันทุกวันนี้

“เสนาสามารถเชื้อ	ชาอุสมาม
พระยาราชสงครามความ	ขอบใช้
เคยคิดสำคัญตาม	มามาก
ให้แต่งตั้งการไว้	ท่าท้าวเรนสุร”

เราามา เข้าจากัน

รสา วงศ์ยังอยู่

นายเกษมและนางขัตติยา มีบุตรชายสองคน ชื่อราชิต และ
วิศรุต ครอบครัวนี้เป็นชาวไทยมุสลิม นับถือศาสนาอิสลาม พ่อ
รับราชการ ส่วนแม่ดูแลบ้าน ราชิตเรียนที่โรงเรียนชาย ซึ่งตั้ง
อยู่ในบริเวณวัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร วิศรุตยังเล็กอยู่จึง
เรียนอยู่ที่โรงเรียนอนุบาลใกล้บ้านนั่นเอง

พ่อและแม่อบรมให้ราชิตเป็นเด็กดี ให้เอาใจใส่ศึกษาเล่า
เรียน ทั้งทางวิชาการและทางศาสนา พ่อได้ชี้แจงให้เข้าใจว่า ความ
รู้นั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิม จะได้มีวิชาสำหรับทำมาหากิน
โดยสุจริตและประพฤติตนเป็นคนดี พ่อสอนให้เข้าใจถึงสิ่งที่ต้อง
ปฏิบัติ และสิ่งที่ต้องห้ามด้วย ราชิตจึงสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง
ตามหลักศาสนา

เมื่อตอนที่ราชิตเข้าโรงเรียนแห่งนั้น ทางโรงเรียนได้
นำนักเรียนใหม่ไปเข้าค่ายพักแรมเพื่อให้รู้จักครู รู้จักเพื่อน ฝึก
ระเบียบวินัย ให้มีความสามัคคีปรองดองกัน กินด้วยกัน นอนด้วย

กัน แต่เมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร ราชิตต้องไปปรับถาดอาหารในที่ซึ่งจัดไว้ต่างหาก สำหรับเด็กไทยมุสลิม ๑๑ คน แล้วมารับประทานด้วยกัน เพื่อน ๆ จึงพากันไต่ถาม ราชิตตอบว่า “เพราะเราเป็นมุสลิม ไม่กินหมู เราจึงต้องไปปรับถาดที่คุณครูท่านจัดให้พิเศษ นั่นแหละ” ทวีศักดิ์ถามขึ้นว่า “ทำไมมุสลิมไม่กินหมูละ เราอยากรู้” ราชิตจึงบอกให้เพื่อน ๆ ทราบว่า “มุสลิมไม่กินหมูหรือ เป็นข้อห้ามไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน ทุกคนต้องเชื่อมั่นในข้อบัญญัติที่ทางศาสนาอิสลามห้ามไว้อย่างเคร่งครัด เนื้อสัตว์ที่ตายเองก็ห้ามกิน สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย ตกจากที่สูงลงมาตายก็กินไม่ได้ เลือดสัตว์ก็ห้ามกินเหมือนกัน เนื้อสัตว์ที่กินได้ก็ต้องมุสลิมเชือดอย่างถูกวิธี อย่างเนื้อวัว เนื้อแพะและไก่ที่ขายตามตลาดนะ ต้องซื้อจากร้านมุสลิมถึงจะกินได้นะ” ราชิตตอบคำถามเสียจนละเอียดตามที่พ่อได้เคยบอกไว้

พ่อและแม่ของราชิตเป็นคนใจดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือญาติและเพื่อนที่ตกทุกข์ได้ยาก คนไหนที่ประพฤติตนไม่ดี ก็คอยดักเตือนห้ามปราม ถ้าคนไหนดีก็สนับสนุนยกย่อง พ่อสอนให้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์พระผู้เป็นเจ้า และให้เข้าใจว่าผู้ทำความดีสม่ำเสมอ ผู้ที่ทำความผิดไปแล้วสำนึกผิดไม่ทำซ้ำอีก คนที่ขยันอดทน ซื่อสัตย์สุจริต มีความกตัญญู คนเหล่านั้นแหละอัลเลาะห์รัก

ราชิตเป็นเด็กแข็งแรง ชอบช่วยเพื่อนที่อ่อนแอกว่าอย่างนพดลที่ขาซ้ายพิการเดินไม่ค่อยถนัด ราชิตก็คอยดูแลเวลาขึ้น

ลงรถประจำทาง และถือของไปด้วย สองคนนี้อยู่บ้านใกล้กัน จึง
ไปและกลับจากโรงเรียนพร้อม ๆ กันเสมอ นพดลรักราชิตมาก
ครูก็ชมเชยราชิตด้วย

พอถึงเดือนรอมดอน เป็นเดือนที่อัลกุรอานประทานลงมา
เป็นเดือนถือศีลอด ราชิตก็ถือด้วยความตั้งใจ จึงต้องอดอาหาร
ไม่กิน ไม่ดื่ม ตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนตก เพื่อน ๆ พากัน
ถามว่า “ราชิต ที่ตัวถ็อมบวชนะ ไม่หิวหรือ” ราชิตตอบว่า “หิวซี
แต่เราต้องควบคุมตัวเอง ไม่ให้อุญาก ทำให้รู้จักความหิวโหย
จะได้มีเมตตาสงสารผู้ออดอยากยากไร้ แล้วเราก็จะได้ช่วยเหลือ
กันต่อไปไงเล่า” สมบูรณ์ชมว่า “ราชิตอดทนดีนะ ไม่โมโหหิว
เลย”

ครั้นถือศีลอดมาครบหนึ่งเดือน ก็ถึงวันตรุษ หรือวันออก
บวช ก็จะมีการไปละหมาดร่วมกันที่มัสยิดใกล้บ้าน เยี่ยมเยียน
กัน ขออภัยซึ่งกันและกัน เลี้ยงดูอาหารกัน พ่อและแม่จึงให้ราชิต
ชวนเพื่อน ๆ มารับประทานอาหารที่บ้าน บ้านราชิตอยู่ไม่ไกล
โรงเรียนนัก การไปมาก็สะดวก ราชิตจึงชวนเพื่อนล่วงหน้าว่า
“บ้านเราขอเชิญเพื่อน ๆ ไปกินเลี้ยงวันตรุษ ตอนโรงเรียนเลิก
แล้ว อย่าลืมขออนุญาตผู้ปกครองก่อนละ” แม่ของราชิตทำอาหาร
เก่ง จึงมีของหวานของหวานหลายอย่าง รวมทั้งผลไม้ เพื่อน ๆ
พากันติดใจข้าวหมกไก่ แกงมัสมั่น แกงกะหรี่ ชุบหางวัว และ
ผัดดับวักกับกระเจียบ ทุกคนรับประทานอย่างเอร็ดอร่อย และ

อิมหน้าสำราญดี พ่อแม่ราชิตปลื้มใจในความรักความสามัคคีของ
เพื่อน ๆ กับลูก ราชิตเองก็ดีใจไม่น้อยที่เห็นเพื่อนมากันมาก และ
สนุกสนานร่าเริงในวันตรุษของเขาด้วย

วันอาทิตย์เป็นวันที่ครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากัน จึงช่วย
กันทำความสะอาดบ้านแต่เช้า และรับประทานอาหารร่วมกันทุก
มื้อ มีโอกาสได้พูดคุยกันนานกว่าวันอื่น ๆ พ่อพูดว่า “ขณะนี้
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระ
เทพรัตนฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ฯ ได้เสด็จ
แปรพระราชฐานไปประทับที่ตำหนักทักษิณราชินิเวศน์ ที่นรา-
ธิวาส ทรงเยี่ยมเยียนราษฎรภาคใต้ มีมุสลิมอยู่มากที่นราธิวาส
ปัตตานี ยะลา สตูล ที่เรียกว่าสี่จังหวัดภาคใต้นั้นแหละ กระบี่
ตรัง นครศรีธรรมราช และสงขลา ก็มีมุสลิมอยู่ด้วยเหมือนกันนะ
ในหลวงและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จทอด
ส่องดูแล ทรงมีพระราชดำริจัดทำโครงการต่าง ๆ ช่วยเหลือให้
ราษฎรมีที่ทำมาหากิน ให้มีแหล่งน้ำใช้ในการเพาะปลูกได้ตลอดปี
พวกผู้หญิงก็ส่งเสริมให้มีอาชีพพิเศษ ทอผ้า ทอเสื่อ ทำกระเป่า
ย่านลิเภา ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ทรงเห็นดยน้อยไม่ใช่น้อยเลย
นะ พวกมุสลิมเราจึงเทิดทูนและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
นี้มาก”

แม่พูดเสริมว่า “คนป่วยคนเจ็บเป็นโรคต่าง ๆ ก็ได้รับ
การตรวจรักษา ถ้าเห็นใครเป็นมากก็ทรงรับไว้เป็นคนไข้ในพระ-

บรมราชาฯเกราะห้เสียอีก ขอพระองค์อัลเลาะห์ทรงโปรดประทานพรแด่ทุก ๆ พระองค์ด้วยเถิด”

ราชิตพูดว่า “พ่อครับผมตัดข่าวและภาพในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจนี้ไว้ น่าดูจริง ๆ นะครับ ทรงรักประชาชนจริง ๆ ผมดูแล้วซาบซึ้ง จะเก็บรวบรวมไว้ให้น้องวิศรุตดูด้วย”

แม่กล่าวว่า “ดีแล้วละลูก เออ ทำให้แม่นึกได้ว่า เมื่อตอนแม่ยังเด็ก ยายของลูกพาแม่ไปเฝ้าในหลวงรัชกาลที่ ๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จพร้อมทั้งในหลวงองค์ปัจจุบันนี้แหละ ตอนนั้นทรงเป็นสมเด็จพระราชอนุชา ได้เสด็จเยี่ยมมัสยิดต้นสน และสมาคมสนธิอิสลาม อยู่ใกล้ ๆ กับที่ว่าการเขตบางกอกใหญ่นั้นแหละ ทั้งสองพระองค์ทรงสนพระทัยในกิจการของอิสลามมาก ยังได้ทรงลงพระปรมาภิไธยไว้เป็นเกียรติอย่างสูงสุด พวกเราถ่ายรูปกันไว้ แม่จำได้ว่า วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๕ นานมาแล้วลูก” แม่กล่าวด้วยความภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสเฝ้ารับเสด็จเป็นครั้งแรก

พ่อกล่าวต่อไปอีกว่า “เรามีพระมหากษัตริย์ที่ทรงคุณธรรมอันประเสริฐ ทรงเอาพระทัยใส่บำรุงศาสนาอิสลามเช่นเดียวกับศาสนาพุทธและศาสนาอื่น ๆ ไทยมุสลิมทุกคนมีความสุขทั่วกัน ราชิตลูกต้องเข้าใจว่า ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎ-

หมายสูงสุด ให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา นปฐมัมมัตตาสดา
แห่งศาสนาของเราสอนว่า ‘การรักบ้านเมืองของเรานั้น เป็นส่วน
หนึ่งของการศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า’ เราต้องรักษาดีบ้านเมือง
ช่วยกันทำให้บ้านเมืองเจริญ”

ราชิตตั้งใจฟังพ่อแม่ชี้แจง ด้วยความรักและเคารพ เขาจะ
ต้องศึกษาเล่าเรียนให้ดี เพื่อโตขึ้นเขาจะได้มีความรู้ ช่วยบ้านเมือง
ให้เจริญก้าวหน้า เขาจะเป็นพลเมืองดี มีความจงรักภักดีต่อชาติ
ศาสนาและพระมหากษัตริย์ตลอดไป

เมื่อน้อยให้เรียนวิชา

ให้หาสินเมื่อใหญ่	อย่าไฟเอาทรัพย์ท่าน
อย่าริระร่ำแค้นความ	ประพฤติดามบุรพระบอบ
เอาแต่ชอบเสียผิด	อย่าประกอบกิจเป็นพาล
อย่าอวดหาญแก่เพื่อน	เข้าเถื่อนอย่าลืมห้าว
หน้าศึกอย่าอนใจ	ไปเรือนท่านอย่างนังนาน

สุภาษิตพระร่วง

สัปดาห์ผู้ใหญ่มาก

สัปดาห์ถ้าฉันเป็นผู้ใหญ่
จะคงไว้ซึ่งความดีเป็นที่ตั้ง
จะสร้างชาติให้ดีขึ้นด้วยพลัง
ไม่หยุดยั้งสร้างสังคมให้ร่มเย็น

ถ้าฉันมีอำนาจช่วยชาติได้
ฉันจะช่วยชาติไทยพ้นทุกข์เข็ญ
แม้จะแสนลำบากแสนยากเย็น
สู้ลำเค็ญเย็นเข้าเฝ้าทำเอย

โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง
คณะกรรมการประกวดแต่งสัปดาห์ ซึ่งกรมวิชาการจัดขึ้น
เมื่อวันเด็กแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓

ครั้งหนึ่ง เจ้าเมืองสามล มีนามว่า ท้าวสามล มีมเหสีชื่อ มณฑา และมีพระธิดาทรงโฉมงามเจ็ดองค์ องค์เล็กสุดท้อง มีนามว่า “รจนา”

พระธิดาองค์นั้นได้อภิเษกสมรสแล้วกับบรรดาพวก ราชบุตรต่างเมือง เหลือแต่ “รจนา” พระธิดาองค์เล็กที่ยังไม่มี คู่ครอง ดังนั้น ท้าวสามลก็ทรงห่วงใยมากถึงกับมีการต้อนร้อง ป่าวให้บรรดาชายทั้งหลายมาชุมนุมกันให้พระธิดาองค์สุดท้อง เสียงพวงมาลัยเลือกเป็นคู่ครอง เด็ก ๆ บางคนอาจจะเคยได้ยิน หรือเห็นละครรำนตอน “รจนาเสียงพวงมาลัย” มาแล้ว

แทนที่รจนาจะเลือกคู่ครองเป็นคนธรรมดาที่มีรูปร่าง งดงามเหมาะสมกับฐานะ กลับไปเลือกเงาะป่าที่มีท่าทางเหมือน คนเป็นบ้าและใบ้ ทำให้ท้าวสามลกริ้วมาก จับไล่พระธิดาองค์เล็ก และเขยเงาะไปอยู่ที่กระท่อมปลายนา

ต่อมา ท้าวสามลก็ทรงเสียดแค้นอยู่ในพระทัย หาหนทางจะสังหารเขยเงาะให้ได้ ทรงออกอุบายให้เขยทั้งเจ็ดออกไปหาปลา อย่างน้อยต้องคนละร้อยตัวเพื่อมาทำพิธีสังเวยเทวดา หากคนใดได้ปลาไม่ถึงจำนวนตามกำหนดก็จะถูกประหารชีวิตเสีย โดยที่ทรงคาดว่า หกเขยใหญ่มีบิรवारและเครื่องมือจับปลามากคงจะหาได้ แต่เขยเงาะตัวคนเดียวทั้งบ้าใบ้ด้วยคงจะตายในครั้งนี่

ความจริง เจ้าเงาะคนนี้เป็นรูปชั่วตัวดำแต่ภายนอก ส่วนภายในนั้นงดงาม ผิวเป็นทองและน้ำใจดี มีชื่อว่า พระสังข์ เป็นราชบุตรของท้าวยศวิมล เจ้าเมืองหนึ่งเช่นกัน ยิ่งกว่านั้นยังมีเวทมนต์กาถาเรียกปลามาชุมนุมกันได้

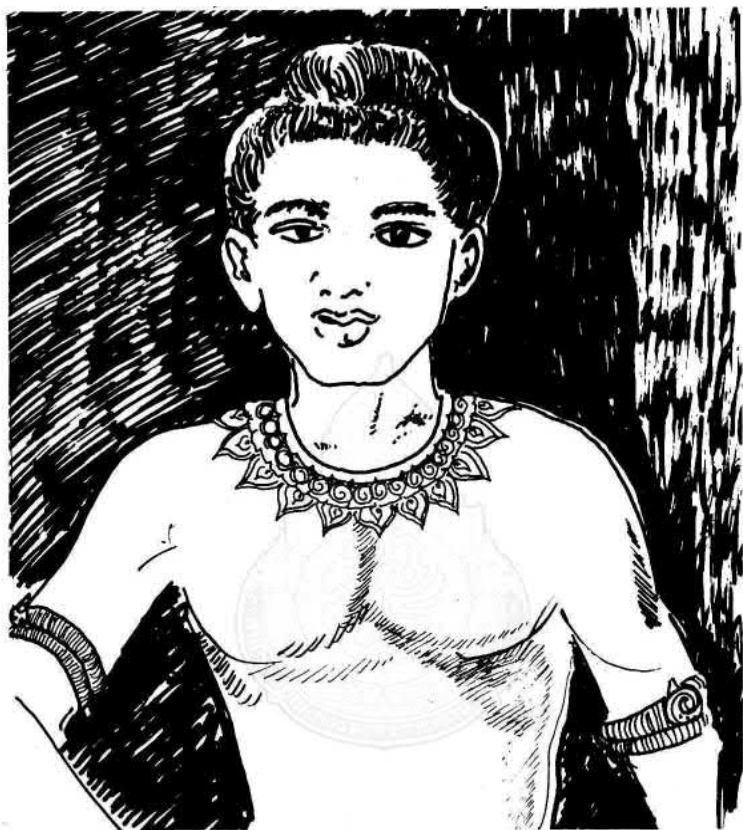
ดังนั้น เมื่อท้าวสามลทรงมีบัญชาให้จับปลา พระสังข์ก็ถอดรูปเงาะออกซ่อนไว้ กลับกลายเป็นหนุ่มน้อยเหมือนเทวดา แล้วมานั่งอยู่ริมน้ำ สวดมนต์เรียกปลาใหญ่น้อยจากทุกหนทุกแห่งมาชุมนุมกันในบริเวณนั้นหมด

ฝ่ายหกเขยพาพลพรรคลงเรือ วางแหดักปลาตามลอดทางจะจับปลาสักตัวก็ไม่ได้ จนกระทั่งเห็นปลามาชุมนุมกันอยู่หน้าพระสังข์ บิรवारหกเขยก็จะตรงเข้าไปจับปลา

พระสังข์จึงท้วงว่า

เรือแพแหวนก็เอามา
เราเป็นเทพเจ้าเล่าภา

จะลอบลักคักปลาของเราหรือ
นับถือทุกแห่งแพร่พราย

แต่หักคอคนเสียหลายพัน อย่าดูดันดูหมิ่นมั่งง่าย
มหาเรานี้ดีถำร้าย บอกยุบลตันปลายให้แจ้งใจ

หกเขยไม่รู้จักพระสังข์มาก่อน จึงเข้าใจว่า พระสังข์เป็น
เทวดารักษาป่า

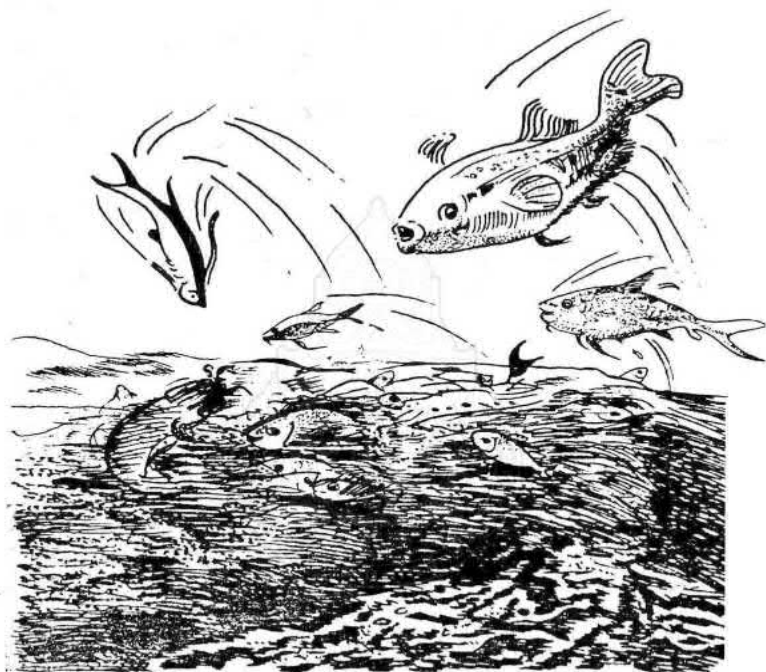
เมื่อนั้น
 สำคัญจิตคิดว่าพระไพร
 ออกใจทักทักนิกพรั้น
 ทานท้าวสามลผู้พ่อตา

๔๘

หักหอกสั้นห้วนไหว
 กราบไหว้ท่วมหัวกลัวอุทธา
 ปากสั้นเสียงสั้นซังตายว่า
 ให้หาปลาประกวคกับอ้ายเงาะ

พระสังขจึงแกลังทำเป็นจะให้ปลา แต่ขอปลายจมูกหกเขย
เป็นค่าตอบแทน หกเขยปรึกษากันแล้วก็ยอมตกลง เพราะเสีย
ปลายจมูกถูกตัดแห้วงไปก็ยิ่งดีกว่าถูกฟัดมาตาย

เมื่อนั้น	พระสังข์ได้สมปรารถนา
จึงตั้งสัตย์อธิษฐานด้วยวาจา	มัจฉาตัวใดถึงที่ตาย
จงกระโดดโลดเข่นมาริมฝั่ง	ให้สมหวังดังจิตที่คิดหมาย
พอสิ้นคำประกาศไม่คลาดคลาย	ปลาตายบนตลิ่งกลิ้งเกลื่อนไป

ในเรื่องสังข์ทองนั้นไม่ได้นับปลาไว้ แต่ปรากฏว่า พระสังข์ในหนังสือวันเด็ก นับปลาที่ขึ้นมาตาย มีปลาสวย ๘๗๕ ตัว ปลาหมอ ๕๑๐ ตัว ปลาช่อน ๑,๑๕๐ ตัว พระสังข์จึงให้หกเขยช่วยกันแบ่งปลา เป็นพวง ๆ ละเท่า ๆ กัน และปลาแต่ละพวงจะต้องเป็นปลาชนิดเดียวกัน

หกเขยจึงพยายามช่วยกันแบ่งโดยที่ถกเถียงกันอ้ออึง ก็ยังแบ่งกันไม่ได้

พระสังข์จึงลงมือแบ่งให้ ได้ปลาทั้งสามชนิดมีจำนวนเท่ากันทุกพวง อยากทราบว่าพระสังข์ใช้วิธีใดมาจัดแบ่งปลา และแบ่งปลาสวยได้กี่พวง ปลาหมอได้กี่พวง ปลาช่อนได้กี่พวง พวงละกี่ตัว

หกเขยได้ปลาไปชนิดละ ๒ พวง ปลาสามชนิดรวมได้คนละ ๖ พวง ต่างก็ดีใจรีบลงเรือให้บริวารจ้ำพายกลับไป

เมื่อหกเขยไปแล้ว พระสังข์ก็กลับสวมหัวเงาะกลายเป็นเจ้าเงาะบ้าใบ้ หาบพวงปลาที่เหลือเดินปัดเป่าเข้าวังไปถวายพ่อตา

ท้าวสามลจนพระทัย จึงทรงถามเสนาว่า “หกเขยได้ปลามารวมเป็นจำนวนเท่าใด เจ้าเงาะหาปลาถวายเข้าเป็นปลาชนิดใดกี่พวง รวมเจ้าเงาะนำปลามาถวายเข้าเท่าใด”

เจ้าเงาะไม่ตายดังที่ท้าวสามลทรงหวังไว้ เพราะปรากฏว่า เจ้าเงาะนำปลาสวยมาถวายพ่อตา ๑๓ พวง ปลาหมอ ๑๔ พวง

ปลาช่อน ๒๒ พวง แต่ละพวงมีปลาชนิดเดียวกัน ๓๕ ตัว

เจ้าเงาะนอกจากจะมีความดี ความเก่งซ่อนไว้ภายในซึ่งเป็นรูปทอง ยังมีความสามารถในทางคำนวณอีกด้วย เจ้าเงาะบอกว่า ตนแบ่งปลาออกเป็นพวง ๆ ละเท่า ๆ กัน และปลาแต่ละพวงเป็นปลาชนิดเดียวกัน โดยใช้วิธี ห.ร.ม. (หารร่วมมาก)

นักเรียนผู้อ่านลองใช้วิธีของเจ้าเงาะบ้าง จะได้เหมือนเจ้าเงาะหรือไม่

หอมกลิ่นดอกไม้ที่	นับถือ
หอมแต่ตามลมฤา	กลับย้อน
หอมแห่งกลิ่นกล่าวคือ	ศีลสั่ง นั้ น
หอมสุดหอมสะท้อน	หัวไกล ไกลถึงฯ

สมเด็จพระยาเดชาดิศร - โคลงโลกนิติ

เล่นดอกไม้ กับดาษาเพ็ญ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

มาเถิดหลานหลาน
ตามคำเชิญชวน
เสนาะสำนวน

ร่วมวงสำราญ
เรียงนามงามเพราะ
สวนสัตว์ชั้นชวน

คำไทยให้คุณ

๑. เรียงนามงามเพราะ

เลือกชื่อเพื่อน ๆ มาเรียงกัน ๔ ชื่อ ให้มีเสียงสัมผัส
คล้องจอง เช่น

๑. ธงชัย - ไพบุลย์ - พูนสิน - จินตนา
๒. วิมล - วิภา - อุษา - อารี
๓. ดวงเนตร - เชษฐา - ปรีชา - ชวนชม
๔. สุนน - สุดา - สุภา - สุภรณ์

๒. เสนาะสำนวน

รวบรวมสำนวนหรือภาษิตไทยที่เรียงกัน ๔ คำ มีเสียงสัมผัส เรียงลำดับตามตัวอักษรแล้วแลกเปลี่ยนกันอ่าน ยิ่งมากยิ่งดี เช่น

๑. ก่อร่างสร้างตัว กำยาลำสัน เก็บหอมรอมริบ
๒. ข้าวตอกดอกไม้ ขุ่นข้องหมองใจ ข้าวปลาอาหาร
๓. คำนันสัญญา กลูกกลีตีโมง กอขาบาดตาย
๔. จุคหมายปลายทาง เจ็บไข้ได้ป่วย จิ้มลิ้มพริ้มเพรา

๓. สวนสัตว์ชั้นชวน

นำชื่อสัตว์ต่าง ๆ มาเรียงกัน ชุดละ ๔ คำ ให้มีเสียงสัมผัส เช่น

๑. นก หนู ปู ปลา
๒. ลิง กวาง ช้าง เสือ
๓. หอน บึง ยุง รัน
๔. หมู หมา กา ไก่

๔. คำไทยให้คุณ

๑. ใช้เพื่อสื่อสาร ๒. ใช้อ่านใช้เขียน
๓. ใช้เพื่อการเรียน ๔. (ใช้) ทำมาหากิน
๕. ใช้สั่งใช้สอน ๖. (แต่ง) สุนทรวาทีน
๗. ใช้สร้างภาพจินต์ ๘. ใช้ผูกไมตรี

ใครคิดได้เพิ่มเติม ก็ขอให้เขียนเพิ่มเอาเองว่าได้ประโยชน์จากภาษาไทย ในทางใดได้บ้าง

คอมพิวเตอร์ สำหรับครอบครัว

พิสิษฐ์ จิรภิญโญ

เราได้ยินคำว่า คอมพิวเตอร์ อยู่เสมอ ๆ หลาย ๆ คน
อยากรู้ว่าคอมพิวเตอร์คืออะไร มีคุณสมบัติอย่างไร และที่สำคัญ
ที่สุดก็คือมันมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเราอย่างไร ก่อน
ที่จะพูดถึงเรื่องราวของคอมพิวเตอร์ ลองมาทบทวนเหตุการณ์ใน
อดีต เมื่อนักวิทยาศาสตร์เริ่มค้นคิดสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ขึ้นมา
ซึ่งมีผลทำให้ช่วยทุ่นแรงมนุษย์ได้เป็นอย่างมาก สิ่งประดิษฐ์ที่
ทำให้เกิดผลประโยชน์มหาศาลต่อผู้คนในยุคต่อมามีมากมาย จะ
ขอยกตัวอย่าง เช่น เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา หลังจากมีผู้
ประดิษฐ์เครื่องโทรศัพท์เครื่องแรก จำนวนเครื่องโทรศัพท์ก็เพิ่ม
ขึ้นอย่างรวดเร็ว ทุกวันนี้เราจะเห็นเครื่องโทรศัพท์ติดตั้งตาม
ครัวเรือนแทบทุกหนทุกแห่ง สิ่งประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่ต่อจากเครื่อง
โทรศัพท์คือ รถยนต์ ซึ่งเกิดขึ้นไล่เลี่ยกับยุคที่เริ่มมีเครื่องโทรศัพท์
ในปัจจุบันนี้เราจะเห็นรถยนต์เล่นกันขวักไขว่ตามเมืองที่มีผู้คน
อยู่กันอย่างหนาแน่น แล้วก็มาถึงยุคของโทรทัศน์ เมื่อราว ๕๐ ปี

ก่อน ผู้คนพากันชื่นชมกับสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่นี้ เมื่อนักวิทยาศาสตร์สามารถส่งภาพจากสถานที่แห่งหนึ่งไปในอากาศ ให้ไปปรากฏเป็นภาพบนจอโทรทัศน์ที่อีกแห่งหนึ่งไกลออกไป ความจริงผู้คนเคยตื่นเต้นอย่างมากเมื่อมีผู้ประดิษฐ์วิทยุ ที่สามารถรับคลื่นเสียงที่ส่งมาจากสถานีวิทยุที่อยู่ห่างไกล ข่าวสารและเสียงเพลงให้ฟังถึงบ้าน แต่วิวัฒนาการของโทรทัศน์นั้นมีผลทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

สิ่งประดิษฐ์เหล่านี้ค่อย ๆ วิวัฒนาการมาตามลำดับ เมื่อแรกที่ผลิตออกมาจำหน่ายจะมีราคาสูงแล้วราคาจะลดต่ำลงเมื่อสามารถผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้คนสามารถซื้อไว้ใช้ในครัวเรือนของตนได้ สิ่งประดิษฐ์ชิ้นล่าสุดที่กำลังเป็นข่าวอยู่ในขณะนี้ คือ “คอมพิวเตอร์” กล่าวกันว่าภายใน ๑๐ - ๒๐ ปี ข้างหน้านี้ คอมพิวเตอร์จะมีราคาถูกและใช้ง่าย จนผู้คนสามารถซื้อมาใช้งานในบ้านได้อย่างเดียวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ และโทรทัศน์ในทุกวันนี้

คอมพิวเตอร์คืออะไร

คอมพิวเตอร์ในยุคแรก คือในราว ๓๐ ปีก่อนหน้านี้ เป็นเครื่องคิดเลขที่มีขนาดใหญ่ และมีราคาแพงอย่างมหาศาล วิวัฒนาการของเครื่องคอมพิวเตอร์ก็เป็นเหมือนกับสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ คือคอมพิวเตอร์รุ่นต่อ ๆ มาจะมีขนาดเล็กลง โดยมีความสามารถมากขึ้น และราคาก็จะถูกลง ทุกวันนี้คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กมีราคา

ในระดับเดียวกับเครื่องโทรทัศน์สี มีความสามารถมากกว่าคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีราคาหลายล้านบาท เมื่อ ๓๐ ปีก่อนเสียอีก

เรามาทำความรู้จักกับคอมพิวเตอร์เสียก่อน ด้วยคำถามข้อแรกที่ว่า คอมพิวเตอร์คืออะไร คอมพิวเตอร์คืออุปกรณ์ไฟฟ้าชนิดหนึ่งซึ่งช่วยในการคำนวณ เก็บสะสมข้อมูลหรือข้อความ เพื่อให้เรียกมาดูและแก้ไขได้ในภายหลัง ส่วนประกอบที่สำคัญคือ ส่วนความจำ อุปกรณ์เก็บข้อมูล จอภาพ และอุปกรณ์ที่รับรับคำสั่ง ส่วนประกอบเหล่านี้ได้รับการพัฒนาให้มีขนาดกะทัดรัดขึ้นอยู่เสมอ ยกเว้นจอภาพซึ่งจำเป็นต้องให้มีขนาดเดียวกับจอโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์สามารถดูได้ง่าย

ส่วนประกอบที่สำคัญ

อุปกรณ์รับคำสั่ง มีลักษณะคล้ายแท่นพิมพ์ดีด ซึ่งมีพยัญชนะและสระครบ เมื่อเรากดแท่นพิมพ์นี้เป็นประโยคคำสั่งง่าย ๆ คอมพิวเตอร์จะรับคำสั่งนี้ไปทำตามทันทีภายในเวลาอันสั้น คำสั่งที่เกิดจากการกดแท่นพิมพ์นี้ จะไปปรากฏอยู่บนจอภาพซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์รู้ว่า คำสั่งที่กดไปนั้นเป็นอย่างไร คอมพิวเตอร์จะได้ตอบกลับมานบนจอภาพเช่นกัน เพราะฉะนั้นจอภาพจึงทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ใช้กับคอมพิวเตอร์

ส่วนความจำ เป็นเสมือนส่วนสมองของคอมพิวเตอร์ มีความสามารถแปลคำสั่งต่าง ๆ ที่เราป้อนเข้าไปผ่านอุปกรณ์รับคำสั่ง และทำงานได้อย่างรวดเร็วด้วยสัญญาณไฟฟ้า ส่วน

ความจำในคอมพิวเตอร์มีขนาดเล็กมาก แต่มีความจุของความจำสูง

อุปกรณ์เก็บข้อมูล ช่วยเก็บสะสมข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก ๆ และไม่สูญหายหรือเลื่อนหายไป มีลักษณะคล้ายแผ่นเสียงแผ่นเล็ก ๆ ที่บรรจุอยู่ในช่องสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด ๑๓ ซม. x ๑๓ ซม. เท่านั้น ข้อความหรือข้อมูลที่บันทึกลงบนแผ่นแม่เหล็กนี้ เราเรียกมาดูได้โดยให้แสดงออกทางจอภาพ ซึ่งเปรียบเทียบได้กับดัลบ์เทปที่บันทึกเสียงเพลงไว้ เมื่ออยากจะฟังเพลงใดก็ให้เอาดัลบ์เทปนั้นใส่ลงในเครื่องเล่นเทป ก็จะได้ฟังเพลงนั้น ๆ

คอมพิวเตอร์ทำงานอย่างไร

แผ่นแม่เหล็กนอกจากจะบรรจุข้อมูลได้แล้ว ยังใช้บรรจุคำสั่งได้อีกด้วย คำสั่งเหล่านี้เรียกว่า โปรแกรม ซึ่งรวมคำสั่ง

หลาย ๆ คำสั่งเข้าด้วยกันเพื่อให้คอมพิวเตอร์ทำงานได้อย่าง
หนึ่งอย่างต่อเนื่องกัน การให้คำสั่งคอมพิวเตอร์เป็นชุด ๆ ที่เรียก
ว่าโปรแกรมนี้ ทำได้ง่าย และใช้เวลาเรียนเพียงไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น
ดังนั้นจึงมีโรงเรียนหลาย ๆ แห่งในประเทศไทย ได้นำเอาวิชา
เขียนโปรแกรมบรรจุเข้าไปในหลักสูตรให้เป็นวิชาเลือกบ้างแล้ว

ขอยกตัวอย่างการทำงานของคอมพิวเตอร์แบบง่าย ๆ
สักตัวอย่างหนึ่ง ดังนี้ คือมีโปรแกรมที่เป็นคำสั่งชุดเกี่ยวกับคณิต-
ศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนต้น บรรจุอยู่ในแผ่นแม่เหล็ก เมื่อ
เราเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมนี้ก็จะถูกถ่ายทอดลงสู่ส่วน
สมอง เพื่อทำงานตามคำสั่งที่ได้บรรจุไว้ในโปรแกรมนี้ คำสั่งจะ
ปรากฏขึ้นบนจอภาพ เช่นมีการบอกโจทย์เลขคณิต $๑๕ \times ๒ = ?$
คอมพิวเตอร์ได้คำนวณคำตอบไว้แล้ว และรอให้นักเรียนตอบผ่าน
อุปกรณ์รับคำสั่งที่เป็นเหมือนแท่นพิมพ์ดีด เมื่อนักเรียนตอบว่า
๓๐ เลข ๓๐ นี้ก็จะไปปรากฏขึ้นบนจอภาพ คอมพิวเตอร์ส่วน
สมองจะเปรียบเทียบคำตอบนี้กับคำตอบที่คอมพิวเตอร์คำนวณ
ไว้แล้ว จะบอกได้ว่าคำตอบของนักเรียนนั้นถูกหรือผิดอย่างไร
ต่อจากนั้นโปรแกรมก็จะนำเอาคำสั่งต่อไป ซึ่งอาจจะเป็นโจทย์
เลขคณิตข้ออื่น ๆ มาให้ทำอีก เด็กนักเรียนจะเพลิดเพลินกับการ
โต้ตอบกับคอมพิวเตอร์ และในขณะที่เดียวกันก็จะเรียนรู้วิชา
เลขคณิตไปด้วย

คอมพิวเตอร์กับนักเรียน

โปรแกรมสำเร็จรูปมีขายอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะโปรแกรมเพื่อการศึกษา ผู้ที่บรรจุโปรแกรมลงบนแผ่นแม่เหล็ก เพื่อขายให้กับโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียนนั้น รู้ดีว่า โปรแกรมเพื่อการศึกษาต้องใช้ง่ายและเข้าใจได้ง่าย ในขณะเดียวกัน ต้องให้เด็กนักเรียนเพลิดเพลินกับการเรียนด้วย ความยากง่ายของจอทช์จะขึ้นกับระดับชั้นเรียน ทุกวันนี้โปรแกรมสำหรับเรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ มีขอบเขตกว้างขวางมาก นอกจากจะทำให้เด็กนักเรียนสนใจกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเรียนรู้ทางด้านวิชาการแล้ว ยังช่วยผ่อนคลายภาระของครูที่ต้องมาให้จอทช์ทำแบบฝึกหัดและตรวจคำตอบของเด็กนักเรียนอีกด้วย ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศญี่ปุ่น ก็ได้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนในโรงเรียนทุกระดับ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ประเทศเพื่อนบ้านของเรา เช่น สิงคโปร์ และมาเลเซียก็กำลังตื่นตัวในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาอย่างมาก เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาของเยาวชนในประเทศให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น

คอมพิวเตอร์กับเด็ก

เด็ก ๆ ทั่วไปไม่ว่าจะอยู่ในประเทศใด มีความคล้อยคลึงกันอยู่อย่างหนึ่งนั่นคือ ความอยากรู้อยากเห็น และพร้อมที่จะทดลองกับสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ นั้นถ้ามีโอกาส คอมพิวเตอร์เป็น

อุปกรณ์ไฟฟ้าทันสมัยที่ไม่ทำให้เกิดอันตราย จึงเป็นสิ่งที่ชักชวนให้เด็ก ๆ อยากจะแตะต้องและใช้งานมัน ผู้ใหญ่ต่างพากันฉงนใจที่เด็ก ๆ เรียนรู้ได้เร็ว จากการทดลอง ปรากฏว่าเด็กสามารถค้นพบวิธีเขียนคำสั่งคอมพิวเตอร์ โดยโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์ด้วยอุปกรณ์รับคำสั่งและจอภาพนั้นในเวลาไม่กี่ชั่วโมงที่เขาได้สัมผัสกับคอมพิวเตอร์นั้น

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่คอมพิวเตอร์สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้ง่าย คือ คอมพิวเตอร์ใช้ “เล่น” ทายหรือแก้ปัญหาได้ โปรแกรมที่เล่นทำนองนี้มีมากมายนับจำนวนไม่ถ้วน และหาซื้อได้ไม่ยาก การเล่นทุกแบบจะมีกลวิธีที่ทำให้เด็กเพลิดเพลิน และเป็นกันเองกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ในขณะเดียวกัน ก็จะเป็นการเพิ่มทักษะของเด็กเอง การเล่นแต่ละอย่างจะมีข้อดีของมันอยู่ในตัว แต่สิ่งที่มีค่าที่สุดสำหรับเด็กที่เล่นสิ่งเหล่านี้ คือ การขจัด “ความกลัว” ในสิ่งที่ไม่รู้ เขากล้าที่จะค้นหาความจริงด้วยการโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์ แล้วเขาก็จะถามตัวเองว่า ทำไมคอมพิวเตอร์จึงทำงานได้อย่างน่าพิศวงอย่างนี้ ในที่สุดเขาก็จะทดลองด้วยการแก้ไขโปรแกรมคำสั่งการเล่นบางชุดที่เขาไม่พอใจ เด็กบางคนเรียนรู้วิธีเขียนโปรแกรมด้วยตัวเองโดยไม่ต้องไปเรียนจากที่ไหนอีก

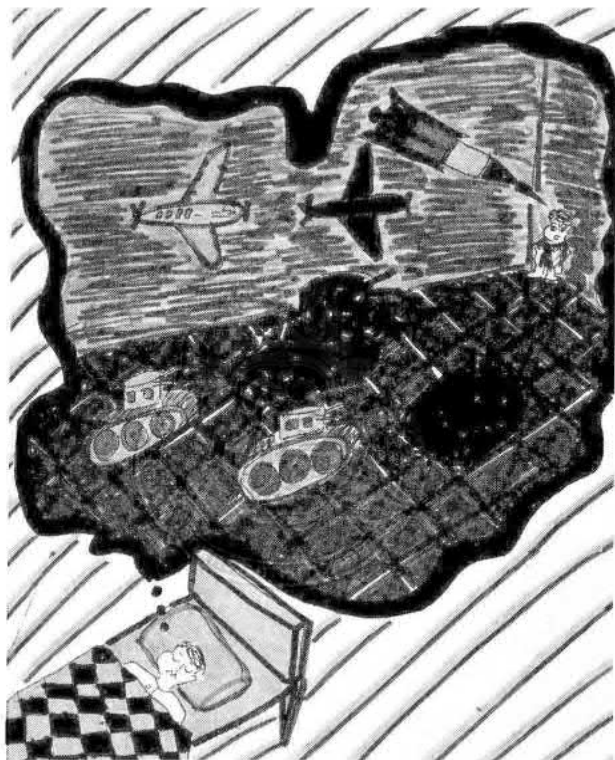
คอมพิวเตอร์ในครัวเรือน

คอมพิวเตอร์มีขอบเขตการใช้งานที่กว้างขวาง โดยเริ่มต้นจากการให้ความบันเทิงด้วยการเล่น ทำให้พ่อแม่และลูก ๆ หาความเพลิดเพลินด้วยการอยู่หน้าจอภาพ คอมพิวเตอร์จะช่วยเสริมทักษะกับเด็ก ๆ ในวัยเรียนด้วยโปรแกรมเพื่อการศึกษา ซึ่งมีจำหน่ายอย่างแพร่หลาย จะทำให้เด็กมีความสนใจกับเรียนดีขึ้น ช่วยเสริมรากฐานของความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาจากโรงเรียนให้แน่นหนายิ่งขึ้น นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ยังช่วยสะสมข้อมูลเกี่ยวกับการครองชีพของพ่อบ้านแม่เรือน นับตั้งแต่การบันทึกเหตุการณ์สำคัญ ๆ การทำบัญชีรายรับรายจ่าย จัดเก็บเอกสารสำคัญของครอบครัว และการวางแผนเพื่ออนาคต โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานเหล่านี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของทุกครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป เหมือนดังที่เครื่องรับโทรทัศน์เคยทำมาแล้วในอดีต

ไม่มีมิตรอะไรเสมอด้วยวิชา ไม่มีข้าศึกอะไร
เสมอด้วยพยาธิ ไม่มีความรักอะไร เสมอด้วยความภักดี
ไม่มีกำลังอะไรเสมอด้วยกรรมบันดาล

สุภาษิตร้อยบท

รักกับรักกับบ้าน

เรื่อง สุจินดา เรื่องเลศปัญญาทุกศ อายุ ๑๔ ปี ร.ร. บดินทรเดชา
 ภาพ ประภาศรี พันธูจิต อายุ ๑๔ ปี ร.ร.บดินทรเดชา
 ขั้วลิต อินม่วง อายุ ๑๔ ปี ร.ร.บดินทรเดชา

นั่นแน่ น้องโน้ต
ท่าทางสุดหล่อ
คุณพ่อใจดี
พาโน้ตเดินหา
ดูโน้ตรถไฟ
คันโน้ตน่ารัก
เร็วบินรยยนต์
ตุ๊กตาคาร์ตูน
มองไปมองมา
รถถึงนั่นไง
“พ่อครับ พ่อครับ
รถถึงนั่นหนา
พ่อสั้นหัวพลาง
โน้ตตาแดง ๆ
“ผมอยากจะได้
รักษาไม่เว้น
“พ่ออยากซื้อให้
ของนี้ส่วนเกิน
เจ้าโน้ตหน้าอ
นั่นหน่องคนดี
หน่องมากับพี่
“เฮ้ โน้ตเป็นไง”

คนโปรดคุณพ่อ
ข้างจ้อเจรจา
ไปที่ร้านค้า
ตุ๊กตาน่ารัก
วิ่งไปฉีกฉีก
ร้องหักปุ้น ๆ
เรือกลบอลดูน
ฮู้ นุ่นเรือใบ
หาของถูกใจ
คันใหญ่ตั้งวา
พ่อทราบไหมว่า
ราคาไม่แพง”
สีหน้าคางแคลง
พ่อแก้งไม่เห็น
รถไว้ดูเล่น
เข้าเย็นเพลิดเพลิน”
แต่ไม่มีเงิน
เงินเจียดไม่มี”
พรวดขอพ่อช้
มานี้ไว ๆ
พอตีเหลือบไป
เจ้าหน่องเจรจา

“อู๋ ฮู รดถัง
คันนี้ดีกว่า
โน้ตบอกเสียงดัง
คุณพ่อปรัมพลัน
หน่องหน้าเปื้อนเหลอ
ฉันทัดงานใหญ่
พอถึงวันงาน
หน่องอวดรดถัง
“มาเร็วพวกเรา”
ปวดหัวจังเลย
รดถังคันนั้น
น้ำหยาดใสใส
มิเห็นมีคัน
รดถังสูงค่า
โน้ตหยิบขึ้นมา
จิตใจวุ่นวาย
รีบบอกลาครับ
ออกจากบ้านเขา
ตัวเย็นเหงื่อตก
กลัวถูกจับได้
เข้าหน่องเดินมา
“ฉันทสงสัยจัง

สวยจังพี่จ๋า
ราคาตั้งพัน”
“รดถังของฉันทัน”
“โน้ตรันทกว่าใคร”
“เอื้อ โน้ตปีใหม่
เชิญไปคูหนัง”
สงสารโน้ตจัง
โน้ตนั่งเฉยเมย
โน้ตเศร้า ไม่สบาย
โน้ตเดินเลี้ยวไป
ของฉันทันจำได้
ไหลกลบลูกตา
เผ้าทนรักษา
ช่างน่าเสียดาย
มองขวามองซ้าย
หยิบใส่กระเป๋
รีบกลับจ้อเอา
ไม่บอกเล่าใคร
ซกซกเหงื่อไหล
ใจเต้นเสียงดัง
ตามหารดถัง
เมื่อวานยังมี”

โน้ตแกลังตอบไป
“ปวดหัวอยู่ซี”
“ฉันเห็นเธอมา
ไหนว่าเมื่อวาน
“จริงด้วยฉันเจอ
เจ้านิคเสียงใส
เร่งรีบเดินหนี
“ขโมย ขโมย”
เร่งรีบวิ่งหนี
ไขว้ขาตัวเบา
กลับถึงห้องนอน
เสียงหอบหายใจ
นอนลงทันที
นอนหลับเป็นตาย
เข้าสู่ภวังค์
ความฝันแสนเชิญ
เรือบินลำใหญ่
วิ่งตรงมายัง
ไอ้ะ นั่นจรวด
โน้ตร้อง “อู๊ฮู
ไม่รักของใคร
ว่าหนูนั้นเคย

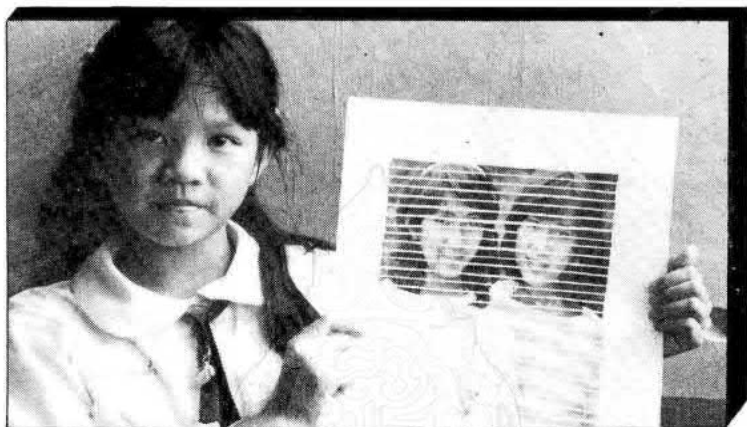
“ไม่รู้ไม่ใช่”
หน้าซีดอยู่นาน
หาเงินทำงาน
อยู่บ้านเป็นไร”
เธอเก็บเอาไป”
โน้ตใจ ไม่ดี
นิกได้ทีโวย
โน้ตนี่กายเขา
หันที่จำเอา
พุ่งโผนโจนไกล
ใส่กลอนเร็วไว
ดังไม้ขาดสาย
สุดที่อับอาย
แต่บ่ายจนเย็น
ความหลังนั้นเป็น
มองเห็นเลือนลาง
นั่นใจ รถถึง
ที่โน้ตนั่งอยู่
ไล่กวาดน้ำดู
อย่าทำหนูเลย
จะไปเฉลย
ขโมยของไป”

ตกใจรีบตื่น	สะอื้นร้องไห้
ไม่ขโมยต่อไป	ฉันให้สัญญา
โน้ตคิดผิดนัก	ไปลักขอมมา
เจ้าของร้องหา	โน้ตช่างน่าชัง
รีบเดินทางหนี	เจ้าของรถถึง
“หนีง้อจางฟิง	คำพูดของโน้ต
หนีง้อจ๊ะ หนีง้อจ๋า	โน้ตมาขอโทษ
หนีง้อจอย่าโกรธ	ยกโทษโน้ตที่
โน้ตคิดผิดไป	อภัยให้ครั้งนี้”
หนีง้อว่า “เอาซี	เรานี้เพื่อนกัน
มาเถิดโน้ตมา	มาร่วมกันฝัน
มาสนุกด้วยกัน	สร้างสรรค์ความดี”

โครงการอบรมนักเขียนเยาวชน
สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

เด็กใน ศอกเองศิลป

เลิศ อำนันทนะ

เด็กกับการสร้างสรรค์งานศิลปะประเภทกระดาษ

ศิลปะของเด็กเป็นเรื่องของความซื่อบริสุทธิ์ จริงใจ น่ารักและไร้เดียงสา ผลงานศิลปะของเด็กจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เพราะปราศจากเล่ห์เหลี่ยมมารยาใด ๆ

เสน่ห์ภาพเขียนหรือผลงานศิลปะของเด็กอยู่ที่ลักษณะความเรียบง่าย เปิดเผยและตรงไปตรงมา คือ เด็กรู้สึกอย่างไรก็จะแสดงออกไปอย่างนั้น โดยไม่มีการเสแสร้งหรือหลอกลวง ซึ่งนับว่าเป็นคุณสมบัติที่หาได้ยากในงานศิลปะทั่วไป มีศิลปินชั้น

เยี่ยมของโลกเพียงบางคนเท่านั้นที่แสดงออกได้คล้ายกับงานศิลปะของเด็ก อาทิ ปิกัสโซ่ ซากาล แคนดินสกี เป็นต้น

แนวทางในการแสดงออกทางศิลปะของเด็กวัยประถม ศึกษา (อายุ ๖ – ๑๒ ปี) แบ่งออกเป็นลักษณะสำคัญ ๒ แนวทาง ดังนี้ คือ

๑. การแสดงออกจากโลกภายใน ได้แก่ การแสดงออกทางศิลปะที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของเด็กเอง โดยสังขมาคมวลประสบการณ์ในชีวิตจริงของเด็กแต่ละคนที่แตกต่างกันทั้งสภาพแวดล้อมทางบ้านและโรงเรียน

ลักษณะเด่นชัดของการแสดงออกแบบนี้ คือ ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยเปิดโอกาสให้แสดงออกได้อย่างอิสระเสรี ตลอดจนความรู้สึกเล็ก ๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวเด็กให้ปรากฏออกมาให้เห็นด้วยการแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนภาพและการระบายสี การปั้นและแกะสลัก งานออกแบบสร้างสรรค์จากวัสดุต่าง ๆ

จากวิธีดังกล่าวนี้ เด็ก ๆ ทุกคนจะสามารถแสดงออกได้ตามระดับความสามารถและความสนใจของตน อาทิเช่น เรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความใฝ่ฝัน ความหวาดกลัว และการสะท้อนภาพจากจิตใต้สำนึกของเด็กในลักษณะอื่น ๆ นับว่าเป็นประโยชน์แก่เด็กในการที่มีโอกาสได้แสดงความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของตน เช่น ความรู้สึกประทับใจ ความคับแค้น เกลียดชัง ฯลฯ

ซึ่งนอกจากเป็นการสร้างความสมดุลทางอารมณ์ของเด็กแล้ว นักจิตวิทยาทางการศึกษายังสามารถใช้ผลงานศิลปะที่เด็กแสดงออกมานั้นเป็นเครื่องทำนายและวิเคราะห์สภาพปัญหาทางอารมณ์จิตใจของเด็กได้ด้วย

๒. การแสดงออกจากโลกภายนอก ได้แก่ การแสดงออกทางศิลปะที่คำนึงลักษณะเหมือนจริงตามที่นิยน์ตามองเห็น โดยเน้นที่วัตถุและสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของเด็ก คือ สรรพสิ่งจากโลกภายนอกของเด็กหรือสิ่งที่ปะทะสายตาของเด็กโดยตรง เช่น การเขียนภาพจากหุ่นนิ่ง ภาพคนเหมือน รวมทั้งวิธีการสอนของครูศิลปะโบราณบางท่านที่นิยมเขียนภาพตัวอย่างให้นักเรียนดูบนกระดานดำแล้วสั่งให้นักเรียนทุกคนลอกแบบให้เหมือน ๆ กันทั้งชั้น

แนวทางการแสดงออกจากโลกภายนอกนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความสามารถทางศิลปะเป็นพิเศษบางคน โดยเฉพาะเหมาะแก่เด็กในระดับมัธยมศึกษาหรือเด็กที่มีอายุตั้งแต่ ๑๓ ปีขึ้นไป

ข้อเสียของวิธีนี้ คือ มุ่งการฝึกทักษะในการใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือให้สัมพันธ์กับประสาทตา เพื่อให้ได้ผลงานที่มีลักษณะเหมือนจริงคล้ายกับธรรมชาติตามที่นิยน์ตามองเห็น โดยทั่วไปจึงมีแนวโน้มในการลอกเลียนแบบสูง ไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็กเท่าที่ควร

การเล่นเป่าฟองสบู่เป็นตัวอย่างของการแสดงออกจากรู้สึกภายในที่
ตอบสนองต่อความคิดจินตนาการของเด็ก ๆ ที่อยากสำรวจ ทดลองค้นคว้า
จากวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย ๆ และแสดงออกได้ทันตาเห็นใจของเด็ก

ดังนั้น เด็ก ๆ ที่มีความสนใจศิลปะควรจะได้อำนาจดู
ตัวเองว่ามีความถนัดทางธรรมชาติอย่างไรบ้าง โดยการแสดงออก
อย่างอิสระเสรีและอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ด้วยการทดลอง สำรวจ
ค้นคว้าจากสื่อนานาชาติที่มีในห้องถิ่น

ข้อควรคำนึงสำหรับเด็กในการแสดงออกทางศิลปะ

๑. อย่าลอกเลียนแบบผู้อื่น
๒. อย่ากังวลใจว่าผลงานของตนจะทำได้เหมือนของจริง
หรือไม่

๓. อย่าอ่อนไหวไปกับคำวิพากษ์วิจารณ์ เมื่อมีผู้กล่าว
ตำหนิติเตียนว่าผลงานของตนไม่สวยหรือยังไม่ดีเท่าที่ควร

๔. อย่าสร้างสรรค์งานศิลปะโดยตั้งความหวังว่าจะต้อง
ได้รับคำยกย่อง ชมเชย หรือมุ่งทำเพื่อหวังจะได้รับรางวัลและสิ่ง
ตอบแทน

๕. อย่าใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่มีขนาดเล็กเกินไปควร หรือ
นั่งก้มหน้าชิดพื้นจนเกินไป เพราะจะทำให้เสียสายตาและจำกัด
ขอบเขตการแสดงออก

๖. อย่าเพ่งเล็งเอาใจใส่เฉพาะส่วนที่เป็นรายละเอียด
ปลีกย่อย จนละเลยส่วนสำคัญหรือทำให้เสียลักษณะส่วนรวม ๆ
ไป

๗. อย่างนั่งหรือยืนทำงานอยู่กับที่นาน ๆ ควรถอยห่าง
ออกมาบ้างในบางครั้ง เพื่อให้มีมุมมองที่มีขอบเขตกว้างขวางยิ่ง
ขึ้น

ลักษณะการแสดงออกจากโลกภายนอกของเด็ก โดยการกำหนดให้เขียนภาพจากหุ่นคนจริงให้เหมือนธรรมชาติตามที่นั้นๆตามองเห็น

๘. อย่าเปลี่ยนกระดาดใหม่บ่อย ๆ หรือใช้วัสดุสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น ทางที่ดีควรจะทำให้เสร็จเป็นชิ้น ๆ ไป แล้วจึงค่อยเริ่มงานชิ้นใหม่

๙. อย่าปล่อยปละละเลยเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้แล้วโดยไม่สนใจเก็บรักษาทำความสะอาดให้เรียบร้อย

๑๐. อย่าทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์ต้องเดือดร้อนในเรื่องที่สืบเนื่องมาจากกิจกรรมศิลปะ เพราะจะทำให้ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนในโอกาสต่อไป

อย่างไรก็ดี เนื่องจากเด็กยังอยู่ในฐานะเป็นผู้เยาว์ ย่อมมีโลกทัศน์และประสบการณ์ชีวิตยังไม่มากนัก โอกาสที่จะกระทำความผิดพลาดย่อมจะเกิดขึ้นได้ง่าย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหมั่นเรียนรู้และแสวงหาเทคนิควิธีการในหลาย ๆ รูปแบบ จนกว่าจะค้นพบแนวทางที่เหมาะสมของตน

ทั้งนี้ ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเด็กอย่าได้คาดหวังความสำเร็จของเด็กจนเกินไป โดยเฉพาะผู้ปกครองและครูศิลปะ ไม่สมควรสร้างค่านิยมที่ผิด ๆ ให้แก่เด็กที่บริสุทธิ์ตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยการส่งเสริมกิจกรรมศิลปะแก่เด็ก เพื่อหวังจะได้รับรางวัลหรือผลประโยชน์ตอบแทน ตลอดจนแสวงหาชื่อเสียงจากการสนับสนุนให้เด็ก ๆ เป็นนักล่ารางวัลจนกระทั่งละเลยต่อการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์

ที่สำคัญ ก็คือ เด็กในโลกของศิลปะนั้น ผู้ใหญ่ควรคำนึงอยู่เสมอว่า ควรสร้างเด็กให้เป็นคนที่สมบูรณ์เสียก่อน ก่อนที่จะสร้างเด็กให้เป็นศิลปินหรือจิตรกร

อุทยานแห่งชาติ ปะนา ร่องกล้า

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ

ประเทศไทยมีอุทยานแห่งชาติที่สวยงามหลายแห่ง ภูหินร่องกล้าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่เปิดเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อปลายเดือนเมษายน ๒๕๒๖ ที่ผ่านมานี้เอง

ภูหินร่องกล้านับเป็นทิวเขาลูกหนึ่งในเทือกเขาเพชรบูรณ์ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างรอยต่อ ๓ จังหวัด คือ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก และเลย เทือกเขาเพชรบูรณ์มี ๒ ส่วน มีที่ราบอำเภอล่มสักคั่นกลางเทือกเขาเพชรบูรณ์ ๑ อยู่ทางทิศตะวันออก ซึ่งเปรียบประดุจขอบของที่ราบสูงโคราช หรือที่ราบสูงภาคอีสาน ส่วนทางตะวันตกเป็นเทือกเขาเพชรบูรณ์ ๒ ที่ต่อเนื่องจากเทือกเขาหลวงพระบาง ซึ่งติดชายแดน และมียอดเขาสูงสลับซับซ้อนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นภูเมี่ยง ภูลมโด ภูแผงม้า ภูชี้ฟ้า ตลอดจนภูหินร่องกล้า ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความสูงโดยเฉลี่ย ๑,๖๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล โดยเฉพาะยอดของภูหินร่องกล้ามีความสูงถึง ๑,๖๑๔ เมตรจากระดับน้ำทะเล

ก่อนเปิดเป็นอุทยานแห่งชาติ ประมาณ ๔ - ๕ เดือน เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้และกองบัญชาการผสมพลเรือนตำรวจ

ทหารที่ ๓๓ ซึ่งเรียกย่อว่า พตท. ๓๓ ได้ทำการสำรวจภูหินร่อง-กล้า นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพยากรธรณีมาทำการสำรวจทำแผนที่ทางธรณีวิทยาอีกด้วย

นอกจากสำรวจกันอย่างจริงจังของทางราชการพบว่า เทือกภูหินร่องกล้าและภูเขาอื่น ๆ ในบริเวณนี้ แต่ดั้งเดิมก็มีไข้ ภูเขาหรือเนินเขา ทว่าหินเหล่านี้ประกอบขึ้นด้วย หินทราย หิน กรวดมน เรียกกันว่า หินหน่วยภูพาน มีอายุมาราว ๑๓๐ ล้านปี และเมื่อย้อนหลังไปราว ๕๐ ล้านปีที่ผ่านมาเป็นเวลาที่เกิดการ เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของแผ่นดิน ชั้นหินในบริเวณนี้ถูกดัน

ตัวขึ้น เกิดการกดโค้งจนเห็นเด่นชัด ภูหินร่องกล้าก็เกิดจากแรงอัดดันของเปลือกโลกดังกล่าวและในจังหวัดที่มีแรงถอยตัวเนื้อหินเกิดฉีกขาดแยกตัวออกจากกันเพื่อให้พื้นภาวะกดดัน ทำให้เกิดรอยแยกในเนื้อหิน แต่เกิดเป็นภาพสวยงาม

ดังนั้น ภูมิประเทศที่เห็นเด่นชัดของภูหินร่องกล้าคือ ลานหินแตกอันกว้างใหญ่มองดูงดงามน่ามหัศจรรย์ มิเพียงแต่เท่านั้น อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้ายังมีลานหินเรียบ ลานหินปุ่ม ภูผาสูงชัน อันสวยงาม และทุ่งหญ้า ป่าไม้ตามสภาพพื้นที่รอบ ๆ ดร. ชุมพล สุขเกษม หัวหน้าอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้าเล่าให้ฟังว่า เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ได้สำรวจสภาพพื้นที่รอบ ๆ นี้ และสันนิษฐานว่า เดิมเป็นป่าดิบชื้นต่อมาถูกทำลายจนกลายเป็นทุ่งหญ้าคา ป่า

ผลัดใบ ส่วนบริเวณหลังเขา นอกจากลานหินกว้างใหญ่ ซึ่งเต็มไปด้วยกล้วยไม้ เฟิน ดอกไม้ป่า ไม้แคระ ที่เกาะตามหินมากมายแล้ว ยังมีบางส่วนเป็นป่าดินเขาและบริเวณที่บางแห่งก็เคยเป็นป่าสนสองใบที่หนาแน่นมาก่อน

ถึงแม้ว่าภูหินร่องกล้าจะมีฐานะเป็นอุทยานแห่งชาติ แต่ก็ยังขาดสิ่งประกอบอย่างหนึ่ง คือ ฝูงนกและสัตว์ป่า ซึ่งมีความหมายสำหรับอุทยานแห่งชาติเป็นอย่างยิ่ง การที่ภูหินร่องกล้ามีฝูงนกและสัตว์ป่าเหลืออยู่น้อยเป็นเพราะว่า พื้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้าเคยมีผู้คนอาศัยอยู่ก่อนเป็นจำนวนมาก และเคยเป็นสมรภูมิรบมาก่อน ดังนั้น จึงต้องใช้เวลาเพื่อให้ความสงบกลับมาสู่อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้าเหมือนเดิม ฝูงนกและสัตว์

ปากก็จะกลับมาคืนสู่ถิ่นของมัน

เรื่องที่ว่ามีคนจำนวนมากอาศัยอยู่บริเวณอุทยานแห่งชาติ
ภูหินร่องกล้ามาก่อนก็มีความเป็นมาดังคำบอกเล่าของพันโทสิทธิ-
กรณ์ บุรณัญเพชร หัวหน้าฝ่ายกิจการพลเรือนและ ร.อ.จารุเกียรติ
ชัยวงษ์ อดีตผู้บังคับการฐานพัชรินทร์ ดังนี้

“ราวปี พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๕ เทือกภูหินร่องกล้า ก็คือ
ศูนย์กลางฐานที่มั่นของการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ที่ใหญ่และ
สำคัญมากที่สุดของภาคเหนือ ด้วยรอยต่อสามจังหวัดนี้เอง ที่เป็น
เส้นทางที่พวกก่อการร้ายแผ่ขยายออกไปยัง ภูเมี่ยง ภูขัด และ
เขาค้อ จนเกิดปัญหาและเหตุการณ์รุนแรงขึ้นเรื่อยมา

กลางปี ๒๕๑๕ กองทัพบกก็เปิดยุทธการภูวามว ซึ่งใช้
กองรบพิเศษจำนวนมาก แต่ไม่สำเร็จ

ต่อมาก็เกิดยุทธการผาเมืองเผด็จศึกขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๓
- ๒๕๒๔ สามารถยึดเขาค้อได้ และเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยว พอ
ถึงปลายปี ๒๕๒๕ พตท. ๓๓ ก็เริ่มใช้ยุทธการหักโพธิ์ โดยใช้
นโยบายการเมืองเป็นหลัก สถานการณ์ก็เริ่มคลี่คลาย จนในที่สุด
ก็มีชาวม้งเข้ามาอบตัวมากมาย แล้วจึงได้เปิดยุทธการผาเมืองเกรียง
ไกรเข้ายึดพื้นที่ ภูขัด ภูหินร่องกล้าได้สำเร็จ”

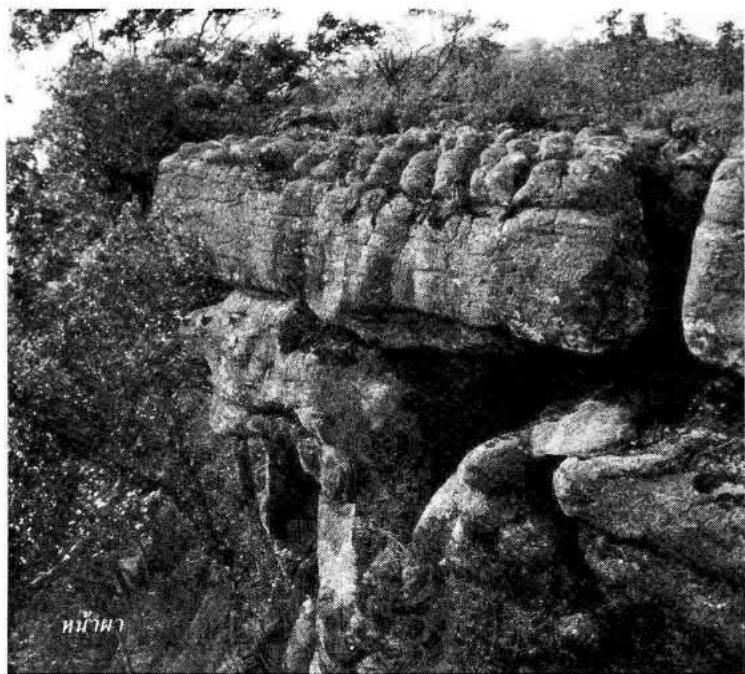
นับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕ โครงการยุทธ-
ศาสตร์พัฒนามาก็เริ่มขึ้นด้วยการตัดเส้นทาง เพื่อสร้างถนนมาสู่ภูหิน
ร่องกล้าถึง ๓ สาย และประสานงานกับกองอุทยานแห่งชาติ กรม

ป่าไม้ดำเนินการตั้งอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้าขึ้นเมื่อปลายเดือน
เมษายน ๒๕๒๖

ลานสนบนภูหินร่องกล้าซึ่งอยู่บริเวณลานหินที่ผืนนี้ก็เป็น
หินทรายราบเรียบและแวดล้อมด้วยทุ่งหญ้ากับป่าละเมาะ ณ ที่นี้
ก็เป็นเสมือนที่จารึกเรื่องราวการสู้รบอันดุเดือดอันมีชื่อว่ายุทธการ
ภูทิวา

ดังที่กล่าวข้างต้นว่า สิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่งบนอุทยาน
แห่งชาติภูหินร่องกล้าคือ ลานหินแตกซึ่งถ้ามองจากทางอากาศ

แลดูคล้ายผืนนาตาตาราง แต่ถ้าได้ขึ้นไปดูจะเห็นลานหินปุ่มป่ำ
 สลับด้วยพงหญ้าแห้ง กล้วยไม้ กอเฟิน เมื่อผ่านลานหินส่วน
 หนึ่งไป ก็มีรอยแยกเป็นร่องกว้างทางยาวขวางกั้นอยู่ข้างหน้า พอ
 ข้ามร่องหินไปได้ตอนหนึ่ง ก็จะพบร่องหินอีกมากมายอยู่เบื้องหน้า
 บางตอนก็พอจะกระโดดข้ามไปสู่ลานหินได้อย่างสบาย แต่บาง
 ร่องก็กว้างเกินกว่าเมตร ดังนั้นจึงมีการทำสะพานไม้พาดไปสู่ลาน
 หินตอนต่อ ๆ ไปอีก ดังนั้นหนทางที่เดินบนลานหินแห่งนี้จึงต้อง
 ยอกย้อนไปตามลานหิน แล้วก็ข้ามร่องหินตอนที่แคบที่สุด หรือ

ไม่กี่ช่วงที่มีสะพานข้าม บนลานหินแต่ละแห่งบ้างก็เป็นหินปุ่มบ้างก็มีลักษณะเรียบแต่เป็นรอยแตก บางตอนก็ยังมีโขดหินระเกะระกะเต็มไปด้วยดอกกล้วยไม้ เช่น เอื้องสายและเก้าแก้ว และยังมีพรรณไม้พุ่มเตี้ย ที่มีดอกสวยงามคือ ดอกบานอ้าสีม่วงสดใส และกุหลาบขาวที่พราวอยู่บนลานหิน บางต้นก็ชอกซอนขึ้นมาจากรอยแยกที่มีหินสะสมอยู่บ้าง

ตามแนวลานหินผืนกว้างด้านหนึ่งจะเป็นเนินเขา และผืนแผ่นดินลานหินแตกนี้จะเอียงลาดไปทางทิศเหนือ บางรอยแยก

นั้นเป็นทางยาวเกือบกิโลเมตร นับเป็นรอยแตกแยกที่เป็นระเบียบสวยงามจนแทบไม่น่าเชื่อว่าเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยเฉพาะก้อนหินที่แตกแยกออกมาบางลูกก็แลคล้ายปฏิกิริยากรรมที่กำลังเป็นรูปเป็นร่าง ทั้งบางรอยแยกยังคงโค้งเป็นโพรงถ้ำที่น่าสนใจ

ผู้ที่สนใจจะไปเที่ยวชมอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า สามารถเดินทางมาจากกรุงเทพฯ ได้ ๓ ทาง คือ

ทางกรุงเทพฯ – เพชรบูรณ์ – อ.หล่มสัก – อ.นครไทย ระยะทาง ๔๘๕ กม.

ทางกรุงเทพฯ – เพชรบูรณ์ – อ.หล่มสัก ระยะทาง ๓๘๕ กม.

ทางกรุงเทพฯ – พิษณุโลก – อ.นครไทย ระยะทาง ๔๘๐ กม.

นอกจากนี้ยังสามารถเดินทางมาจากจังหวัดใกล้เคียงได้อีก ๓ สาย คือ

จากขอนแก่น – อ.ชุมแพ – อ.หล่มสัก ระยะทาง ๑๘๗ กม.

จากเลย – อ.ด่านซ้าย – อ.หล่มเก่า ระยะทาง ๑๓๐ กม.

จากเลย – อ.ด่านซ้าย – อ.นครไทย ระยะทาง ๑๓๐ กม.

กานต์มณี สักดิ์เจริญ สรุปความจาก เรื่องภูหินร่องกล้า – จากรอยแยกแห่งอดีตสู่อนาคตกาล ของดวงดาว สุวรรณรังษี ในอนุสาร อ.ส.ท. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปีที่ ๒๓ ฉบับที่ ๑๑ เดือนมิถุนายน ๒๕๒๖
หน้า ๑๑ – ๒๑

๑. พระผู้จากไกล

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาล
ที่ ๗ เสด็จสวรรคตด้วยอาการพระหทัยวายเมื่อเวลา ๑๕.๕๐ น.
ของวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ ณ พระตำหนักวังสุโขทัย
ก่อนสวรรคตทรงประจักษ์ด้วยพระโรคความดันโลหิตสูงและเส้น
โลหิตในสมองตีบ สิริรวมพระชนมายุ ๗๕ ชันษา พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประ
ดิษฐานพระบรมศพ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ในพระบรม
มหาราชวัง และโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าละอง

ฐิติพระบาทในราชสำนักไว้ทุกข์ถวายมีกำหนด ๑๐๐ วัน อีกทั้งยังโปรดเกล้าฯ พระราชทานอนุญาตให้ประชาชนเข้าถวายบังคมพระบรมศพได้ระหว่าง ๘.๓๐ น. ถึง ๒๑.๐๐ น. ทุกวัน ยกเว้นวันที่มีพระราชพิธีบำเพ็ญกุศล โดยทรงพระราชทานอนุญาตการแต่งกายของประชาชนให้เป็นไปตามปกติ ไม่จำเป็นต้องแต่งเสื้อดำไว้ทุกข์ เพื่อมิต้องเป็นภาระสิ้นเปลือง ส่วนกำหนดการพระราชทานเพลิงพระบรมศพนั้น จะมีขึ้นที่พระเมรุ ญ ท้องสนามหลวง เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๒๘

๒. พระราชอาคันตุกะผู้ทรงเกียรติ

สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ ๒ ได้เสด็จเยือนประเทศไทยระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ประมุขศาสนาจักรคาทอลิกมา

นางเจอรัดคิน เฟอราโร

นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาที่สตรีเข้าแข่งขันเลือกตั้งในฐานะรองประธานาธิบดี ถือได้ว่าในพุทธศตวรรษนี้สตรีอเมริกันได้บรรลุเป้าหมายสูงสุดทางการเมืองแล้ว นับแต่เริ่มเรียกร้องขอสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง (suffrage) พ.ศ. ๒๓๕๑ จนต่อมาได้สิทธิเลือกตั้งสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นเวลาต่อสู้ยาวนานเกือบศตวรรษ ขณะที่ท่านอ่านหนังสือเล่มนี้ ก็คงเป็นที่รู้กันแล้วว่าอเมริกาจะยกย่องสิทธิสตรีดังที่ปรากฏความในรัฐธรรมนูญหรือไม่

๔. อ่องกงยังเหมือนเดิม

เกาะฮ่องกงที่คนไทยชอบเดินทางไปเที่ยวและหาซื้อสินค้าราคาถูกกำลังจะถูกเปลี่ยนเจ้าของในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า เนื่องจากสนธิสัญญาเช่าที่อังกฤษทำไว้กับจีนสมัยราชวงศ์แมนจูกำลังจะหมดอายุความลงในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ อังกฤษได้เข้าครอบครองฮ่องกงตามข้อตกลงในสนธิสัญญานานถึง ปี พ.ศ. ๒๓๘๕ และขณะนี้รัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ก็ได้ยื่นคำขาดขอเกาะฮ่องกงคืนจากอังกฤษ แม้อังกฤษจะพยายามเจรจาขอยืดอายุการเช่าออกไปอย่างไรก็ไม่เป็นผลสำเร็จ ผลที่สุดเมื่อกลางเดือนเมษายน พ.ศ.

๒๕๒๗ เซอร์เจฟฟรีย์ โฮว์ รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษก็แถลงยืนยันว่าอังกฤษจะคืนฮ่องกงให้แก่จีนเมื่อหมดสัญญาเช่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างแน่นอน แต่สิ่งที่อังกฤษกำลังเจรจาต่อรองก็คือ ขอให้ชาวฮ่องกงมีอำนาจปกครองตนเองให้มากที่สุด และรักษาระบบปัจจุบันของฮ่องกงไว้ต่อไป หลังจากเจรจากันต่อมาอีกหลายคราว รายงานล่าสุดแจ้งว่ารัฐบาลจีนตกลงตามเงื่อนไขของอังกฤษคือ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งในระบบการเมืองและเศรษฐกิจของฮ่องกงอย่างน้อยในช่วง ๕๐ ปี หลังการเวนคืนเกาะฮ่องกงให้กับจีนแล้ว

๕. โอลิมปิก ๘๔

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้เป็นเจ้าภาพจัดโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ ๒๓ ขึ้นที่นครลอสแอนเจลิสระหว่าง ๒๘ กรกฎาคม - ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ แม้ว่าโอลิมปิกครั้งนี้จะถูกสหภาพโซเวียตบอยคอตไม่เข้าร่วมการแข่งขัน ด้วยเหตุผลทางการเมืองก็ตาม แต่โอลิมปิก ๘๔ ก็ดำเนินไปอย่างราบรื่น มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันถึง ๑๔๐ ประเทศ สหรัฐอเมริกาผู้เป็นเจ้าภาพได้รับเหรียญทั้งหมด ๑๗๔ เหรียญมาเป็นที่หนึ่ง ตามติดด้วยโรมาเนีย เยอรมันตะวันตก จีนและอิตาลี

ประเทศไทยก็ไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่าชาติใด เพราะทวีอัมพรมหา หรือ ขาวผ่อง สิทธิชูชัย ได้รับเหรียญเงินจากการชิง

ชนะเลิศมวยสมัครเล่น รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท นับเป็นประวัติศาสตร์ครั้งแรกในวงการกีฬาไทยที่สามารถไต่เต้าขึ้นสู่ลำดับที่ ๓๓ ของประเทศที่ได้รับเหรียญโอลิมปิก ทวิ อัมพรมหา นับเป็นนักกีฬาไทยคนที่ ๒ ที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศในวงการกีฬา หลังจาก พเยาว์ พูลธรัตน์ เคยได้รับเหรียญทองแดงมาแล้วในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ ๒๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งจัดที่มอนทรีล ประเทศแคนาดา ส่วนการแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๒๔ จะจัดขึ้นที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑

นิลแข สรรพนิติ์

๑. ครั้งหนึ่งยังมีราชา ทรงมีเมตตา
แก่นมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย
ครั้งนั้นโลกนั้นจะสูญหาย วันหนึ่งภาสาย
เสด็จยังฝั่งน้ำคงคา
ท้าวเธอจ้วงวักธารา ทอดพระเนตรเห็นปลา
ในอุ้งพระหัตถ์อัศจรรย์
๒. ราชาปล่อยปลาทันควัน ปลาน้อยรำพัน
ว่าไฉ้พระผู้ปรานี
พระโปรดประทานชีวี พระกรุณามากมี
ข้านี้ขอขอบพระทัย
ในน้ำเนืองนองผองภัย ปลาร้ายตัวใหญ่
จักไล่จับเข้าเป็นอาหาร

๓. ยินคำปลาน้อยภูบาล ข้อนปลาจากธาร
ใส่หม้อน้ำไว้โดยพลัน
เวลาส่งไปหนึ่งวัน เหมือนตั้งในฝัน
ปลาน้อยคับหม้อวาริ
มันร้องโปรดเถิดกฐมี ช่วยข้าน้อยนี้
ให้อยู่ที่ใหญ่พอตน
๔. ราชาข้อนปลาแสนกล ใส่อ่างน้ำล้น
ครูเดียวมันร้อง - ไม่ไหว
โปรดเถิด - อ่างเล็กเกินไป ขอทักกว้างใหญ่
ให้ข้าวว่ายน้าสำราญ
๕. พระอุ้มปลาไปใส่ธาร ปลาน้อยว่าขาน
สระนี้คับแคบยิ่งนัก
พระสั่งเสนาพร้อมพรัก เตรียมเกวียนลากขั้
มัจฉาสู่ทะเลมินาน
๖. ครูเดียวปลาเล็กเบิกบาน กายคับทะเลลาน
จื๋วอนข่อยมมหาสมุทร
ท้าวเรอนำปลาริบรุด ปลาไม่ยังหยุด
ขยายร่างเติบโตใหญ่ไพศาล

๗. ตัดพ้อต่อว่าโปรดประทาน ข้าเป็นอาหาร
จะเข้เหราในสาคร
พระมนูพึงปลาวาวอน ถูกปลาหลอกหลอน
หลายที่มีจิตพิศวง
ขรอยมัตสยาคือองค์ นารายณ์มั่นคง
เยี่ยงนี้ไซ้ปลาสามัญ
พิศดูหัวหางเจิดฉิน ครีบทองพราวพรรณ
มันใจจึงกราบสยมกุ
๘. พระหริทรัสด้วยเอ็นดู คู่ก่อนพระมนู
ท่านผู้ทรงศีลทรงธรรม
แต่นี้อีก ไม่กี่วัน จะเกิดภัยมหันต์
ล้างสิ้นศูนย์โลกธรณี
เกิดน้ำท่วมทันพลพี ขอพระภูมิ
จงดูไปในคงคา
เราไซ้จะสังเวย ล้ำใหญ่หมิ่นมา
รับเธอจากฝั่งหาดทราย
๙. จงเก็บพืชพันธุ์ทั้งหลาย รวมสัตว์มากมาย
อย่างละคู่ มนุษย์ และนักพรต
ลงเรือพร้อมกันทั้งหมด พอถึงกำหนด
โลกนี้จะทลายทุกทิศ

อย่าได้ประหวั่นพรั่นจิต ดาวเดือนมีคมมีด
รังสีพระดาบสจะส่องฉาย
คราคลั่นธำโถมทำลาย ข้าจะแหวกว่าย
นำเรือรอดพ้นพองภัย

๑๐. ตรัสแล้วเทพเจ้าเสด็จไป ราชาประณตให้ไว้
ตั้งจิตจำนงค์ดำรงธรรม
ถึงวันสิ้นโลกสิ้นกรรม ฝนตกกระหน่ำ
ทะเลเป็นบ้าธำโถม
คลื่นสูงซัดฝั่งครันโครม เขาสูงอ่อนโน้ม
จมหายไปในกองคา

๑๑. พระมุนีตรัสสั่งเสนา รีบเก็บพฤกษา
ที่เป็นโอสธและอาหาร
รวมสัตว์ทั้งสิ้นอย่านาน อย่างละคู่ เชิญท่าน
ฤาษีทั้งเจ็ดเตรียมกาย
เรือใหญ่เล่นมาตั้งหมาย ท่านท้าวผันผาย
ลงเรือจับพลันทันใด

๑๒. ภูมิชะงัดแลไป น่านน้ำกว้างใหญ่
แลไปไม่สุดสายตา

ชาศพนมนุษย์สัตว์ นานา ลอยเต็มคงคา
พระทรงกันแสงสงสาร
โยคีกราบทูลภูบาล มนุษย์และคิรีจนา
ถึงคราวก็ต้องมรณา
ภูมิกล้ากลิ่นน้ำตา ตั้งจิตภาวนา
ทูลเชิญเทพช่วยชีวี

๑๓. มัตสยาแหวกว่ายชลธี กายตั้งศิรี
ครีบทองเปล่งปลั่งคังคา
พระมุนคว้านาคใหญ่ยาว หัวผูกเรือพราว
ข้างทางผูกทองมัจฉา

๑๔. พระหริปลันจุนาวา แล่นลิวฟันฝ่า
คลื่นใหญ่ไม่ได้หยุดยั้ง
หลายคลื่นเรือจึงถึงฝั่ง คลื่นหย่อนกำลัง
สาครที่ท่วมก็ลดลง
มัตสยาคืนร่างเป็นองค์ วิษณุสูงส่ง
ตรัสว่า เรานี้ให้พร
ให้ผดุงโลกใหม่สโมสร พรังพร้อมนิกร
ข้าวปลาอาหารบริบูรณ์
ต่างสมัครักใคร่เกื้อกูล สัตย์ธรรมเพิ่มพูน
มิเกลียดมิเบียดเบียนกัน

๑๕. ตรัสเสร็จเทพเสด็จโดยพลัน ไปปราบอธรรม
ผู้ก่อเกิดกรรมทำเข็ญ
ราชารับคำบำเพ็ญ กุศลเข้าเย็น
มิวันสอนสั่งประชา
อย่ารีท่าบาปหยาบช้า แต่้นกายหน้า
โลกใหม่ใสสุทธิเรืองรอง
ทำการใดใดไตร่ตรอง ประโยชน์ทั้งผอง
ประโยชน์แก่เราทุกคน
อย่าได้คิดเห็นแก่ตน โลกมากลาภพัน
ผู้คนจะพินาศโลกหาย

๑๖. โลกใหม่ของเราพราวพราย เราท่านทั้งหลาย
คือชาวโลกใหม่บัดนี้
ราชามนุญมี คือชนกบดี
แห่งมนุษย์ปัจจุบัน นั้นแล

อันรักษาสีลสัตย์กตเวที
ย่อมเป็นที่สรรเสริญเจริญคน
ทรงลักษณ์อกตัญญูตาเขา
เทพเจ้าก็จะแข่งทุกแห่งหน
สุนทรภู่ - พระอภัยมณี

วันเด็ก.

ส. คุปตาภา

วันนี้วันเด็ก เดือนนอนกิดมาตั้งแต่เมื่อคืนว่าเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนบอกว่าจะพากันไปเที่ยว โรงเรียนงดการเรียนหนึ่งวัน เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนคงจะไปเที่ยวกันสนุก

“พี่คิดจะไปไหน” คือน้องชายกระซิบถามแต่เช้า

จะไปไหน - เดือนเฝ้าแต่คิด และอาจจะหาคำตอบได้นาน้องคนเล็กไม่ตื่นนอนแล้วร้องจ้าโหยกเหยกเหมือนทุกเช้า เมื่อน้องร้องให้ เดือนก็รู้ว่าจะต้องรีบลุกขึ้นจากที่นอนอันแสนจะสุขนี้เสียแล้ว

ที่นอนของเดือนก็ไม่มีอะไรนอกจากเสื้อที่รองนอนกับหมอนหนึ่งใบ ผ้าห่มหนึ่งผืนที่เดือนกับต่อจะต้องแย่งกันห่ม ถ้าตื่นใดเกิดหนาวเย็นขึ้นมา

“ลุกขึ้น ต่อ แล้วรีบไป” เดือนปลุกน้องชายที่มัวแต่นอนต่อบิดขี้เกียจ กางแขนออกมาแทบจะปิดหัวเดือน “จี้เกียจจัง” บ่นดังให้เดือนได้ยิน “วันนี้วันเด็ก เราควรจะได้ไปเที่ยว”

เตื่องตอนใจเสียก เตื่องก็คิดอย่างนั้นเหมือนกัน แต่พ่อ
นอนป่วย ยังชมซานด้วยพิชไข้ลูกไม่ขึ้น แม่ก็ต้องดูแลพ่อและ
น้องคนเล็ก เท่าที่เตื่องจำได้ ตั้งแต่เมื่อน้องคนเล็กนี้ไม่เคยออก
ไปทำงานได้เลย ปล่อยให้พ่อทำงานคนเดียว ครอบครัวยากจน
ไม่ค่อยจะพอกินลงไปทุกวัน เพราะเตื่องและต่อก็โตขึ้นมีเรื่องกิน
เรื่องใช้มากขึ้น น้องคนเล็กก็ต้องกินนมกระป๋องเพราะนมแม่
มีไม่พอ อาชีพของพ่อก็เพียงแต่รับจ้างกวาดถนนเป็นรายวัน ถ้า
วันใดพ่อไปทำงานไม่ได้ หมายถึงว่า ครอบครัวยากจนเตื่องก็ต้องอด
ดังนั้น งานของเตื่องและต่อก็คือ ไปกวาดถนนแทนพ่อเมื่อพ่อ
ป่วย ต้องหยุดเรียนชั่วคราว

“เราต้องไปทำงานกวาดถนนแทนพ่อ” เตื่องบอกน้องชาย
ดิงผ้าห่มที่คลุมตัวต่ออยู่ออกมาพับ “ไม่จ้ะวันนี้อดข้าวแน่”

คำว่าอด ทำให้ต่อรีบลุกขึ้น แต่ไม่วายที่จะเปิดปากหา
อย่างยืดยาว เตื่องก๊อนน้องชายอย่างหมั่นไส้ “ปิดปากยะ ปาก
กว้างยังกะโองใส่น้ำ”

ต่อรีบยกมือขึ้นปิดปากแล้วลุกขึ้น ปล่อยให้เตื่องม้วนเสื้อ
สอดไปได้เตียงข้าง ๆ เมื่อจัดการกับเครื่องนอนเสร็จแล้ว ก็เตรียม
ตัวออกจากบ้านไปกวาดถนนหน้าตลาดอย่างที่เคยทำทุกเช้า

“จะไปหรือเตื่อง” เสียงพ่อถาม

“สายแล้วจะพ่อ” เตื่องตอบ

พ่อแม่ต้องแหวเดีวเล้กก็หลับดา บางที่พ่อแม่จะกลัวว่าเดีงจะเห็นสายดาของพ่อแม่ ความจริงในห้อยก็ยังไม่สว่างนัคแสงสว่างจากข้างนอกเข้ามาเพียงสลัว ๆ “วันนี้วันเด็ก” พ่อพิมพ์ “พ่อแม่อยากให้อูก ๆ ได้ไปสนุกสนานกับเขาบ้าง แต่....”

“ช่างเดอะพ่อแม่” เดีงปลอบ อยากจะหาคำพูดอะไรมาปลอบพ่อแม่ แต่ก็นึกไม่ออก เดีงฟังจะมีอายุสิบสองปีเท่านั้นเอง “ปีหน้าก็ยังมี”

“นั่นสิ เทียวเมื่อไรก็เทียวได้” แม่เสริม “เดีงอย่าเดล-ไถณะ ตอนะไวใจไม่ค้อยได้ ที่เจ้านายเขาอมให้อูกไปทำแทนพ่อแม่ เรียกว่าเขาช่วยเราอยู่เล้ก ไม่เจั้นพวกเราก็ออดตาย”

จริงของแม่ ถ้าหัวหน้าของพ่อแม่เขาไม่ช่วยเหลือให้เดีงและค่อไปทำงานแทนพ่อแม่เล้กให้เบิกค่าจ้างแทนพ่อแม่ละก็จะต้องอดตายกันทั้งบ้าน เดีงจะต้องไม่ขาดงานแม่เดีวันเดีว

เดีงลวยได้ไม่กวาดแข็งและที่ดัคขะ ค่อกว่ากระบุงลากตามมา “สาย-สายไปเล้ก” เดีงคิด

ทั้งคูเดีนกึ่งวิ่งมาถึงหน้าตลาด ริมโกยกองขะที่หมักหมมมาตั้งแต่เมื่อคีน คิดเดีว่าจะต้องรีบทำให้สะอาดก่อนที่หัวหน้างานจะมาตรวจ ลิมเรีงวันเด็กเสียชั่วคราว

แต่พ่อแม่ เด็กนัคเรียนก็เดีนผ่านไปเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อน ๆ ของค่อหันมาเรียกว่า “ค่อไปกับเราไหม วันนี้จะไปท้อยฟ้าจำลอง”

ต่อหันมามองพี่สาว แล้วก็มองตามหลังเพื่อน ทำท่าเหมือนจะร้องไห้ ต่ออยากไปเหลื่อเกิน ต้องคิดสงสารน้อง วันนี้น้องเด็กควรจะให้เด็กได้รับความสนุกสนาน ได้มีอิสระเสรีเป็นตัวของตัวเองพอสมควร แต่ต้องมาทำงานของผู้ใหญ่แทนพ่อ ต้องพยายามปลอบใจตนเองว่า เด็กวันนี้จะต้องเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า จะต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว นี่ต่อและต้องกำลังทำงานเตรียมตัวที่จะรับผิดชอบต่อครอบครัว ถ้าไม่มีพ่อ ต่อและน้อง ๆ จะทำอย่างไร

“ແມ່ເສີຍດາຍນະພີ່ນະ” ต่อบ่นไปกวาดไป

“รีบ ๆ เข้าสิ แล้วจะให้แก่ไป” ต้องตัดสินใจบอกน้องวันนี้ต้องจะปล่อยให้ต่อไปเที่ยวเพราะต่อยังเด็กนัก ครูที่โรงเรียนบอกว่า “คนที่รู้จักรับผิดชอบ ก็ต้องทำงานของตนให้ดีที่สุด และให้สำเร็จลุล่วงไป” ต้องมาทำงานแทนพ่อ ต้องจะต้องทำงานของพ่อให้ดีที่สุดและให้เสร็จด้วย ต่อยังไม่รู้จักคำนี้ ต้องจะทำงานแทนน้องในวันเด็กนี้เอง

วันเด็กไม่ได้หมายความว่าให้เด็กเที่ยวอย่างเดียว แต่สำหรับต่อนี้หมายความว่า เป็นวันที่ต้องจะแสดงความสามารถว่าต้องพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า ต้องพร้อมที่จะเข้มแข็งเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป

ใครอะ ที่... ใน พ.ศ. ๒๕๒๗

สุวรรณา สุวรรณันท์ รวบรวม

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๗

แม่ฮิปโปลูกคนที่ชื่อ “มะลิ” ที่สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้ให้กำเนิดลูกอีกตัวเป็นตัวที่ ๘ ลูก ๆ อีก ๗ ตัวของแม่ “มะลิ” ก็ยังคงมีชีวิตอยู่ แต่ขณะนี้ได้กระจัดกระจายไปอยู่ตามสวนสัตว์อื่น ๆ เช่น ที่เชียงใหม่และชลบุรี

ลูกฮิปโปตัวใหม่ยังไม่ได้ตั้งชื่อ จดหมายจากเด็ก ๆ ทั่วประเทศกว่า ๔,๐๐๐ ฉบับตั้งชื่อว่า

“ขาวผ่อง”

“โอลิมปิก”

“ดอกไม้”

ฮิปโปตัวเมียที่น่ารักของเราจะชื่ออะไรหนอ?

วันแม่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

นางสาววลี ณรงค์เวทย์ นักเรียนมัธยมปีที่ ๓ ของโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม ได้รับการยกย่องเป็นเยาวชนดีเด่นและลูกกตัญญู เพราะในขณะที่อายุ ๕ ขวบสามารถหาเงินมาเลี้ยงแม่ที่เป็นอัมพาตและยายที่ตาพิการ และยังปรนนิบัติแม่และยายด้วยความเอาใจใส่จนกระทั่งขาดเรียน ครูประจำชั้นเห็นผิดสังเกตและด้วยความเป็นห่วงจึงตามไปที่บ้านของวลี พอทราบข้อเท็จจริงจึงหาทางช่วยเหลือลูกศิษย์ จนกระทั่งมีผู้ใจบุญบริจาคเงินให้ถึง ๓ แสนบาท เงินจำนวนนี้ วลีได้ฝากธนาคารไว้เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อไป และในวันแม่ ๑๒ สิงหาคม ปีนี้ สภาสังคมสงเคราะห์ได้ประกาศเกียรติคุณยกย่องนางสาววลี ณรงค์เวทย์ เป็นลูกที่มีความกตัญญูอย่างสูงต่อแม่และยาย ได้เชิญเข้ารับพระราชทานรางวัลและโล่เกียรติคุณจากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชา ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ด้วย

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๗ วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ได้ทรงคำนวณสุริยุปราคาอย่างแม่นยำ และได้เสด็จไปทอดพระเนตรสุริยุปราคา ครั้นนั้นที่บ้านหว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นับว่าวันนี้เป็นวันสำคัญอย่างยิ่งในประวัติวิทยาศาสตร์ของประเทศไทย โดยเฉพาะทาง

ด้านดาราศาสตร์ ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของวิชาวิทยาศาสตร์ คณะรัฐมนตรีจึงเห็นว่า วันที่ ๑๘ สิงหาคม สมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ เพื่อรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็นพระบิดาแห่งวงการวิทยาศาสตร์ไทย

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

ประเทศไทยได้รับเลือกจากที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ให้เป็นสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ โดยได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนถึง ๑๐๖ เสียง และประเทศมองโกเลีย ซึ่งลงแข่งขันด้วยได้เพียง ๔๕ เสียง (ตามข้อบังคับ ประเทศที่ถือว่าได้รับเลือกตั้งต้องได้คะแนนเสียงสนับสนุนเกินกว่า ๒ ใน ๓ ของ จำนวนสมาชิกที่เข้าประชุม ซึ่งกรณีนี้คะแนน ๒ ใน ๓ คือ ๑๐๔ เสียง)

จากการได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้ ประเทศไทยจะได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกประเภทไม่ถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเป็นสมาชิกของสหประชาชาติมาร่วม ๔๐ ปี แสดงว่าประเทศไทยดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ถูกต้องแล้ว จนได้รับการยอมรับและให้เกียรติอย่างสูงจากนานาประเทศทั่วโลก

สิ่งประดิษฐ์ประจำปี ๒๕๒๗

สภาวิจัยแห่งชาติได้ให้รางวัลแก่ผู้ประดิษฐ์ ประจำปี พ.ศ.
๒๕๒๗ ดังนี้

รางวัลที่ ๑ เงินสด ๓๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีผู้สมควรได้รับ

รางวัลที่ ๒ เงินสด ๑๐๐,๐๐๐ บาท มี ๓ รางวัล คือ

(๑) เครื่องเรือทางยาว

ผู้ได้รับ นายสมปอง จิตะปุระ

นายสุชีพ รัตนสาร

นายสมัย กิตติกุล

นายสุขุม จิระวาณิช

นายชาญชัย ไพรัชกุล

(๒) เครื่องมือตอนโคกกำแพงแสน

ผู้ได้รับ นายปรารถนา พุกขศรี และคณะ

(๓) อัลกอริทึมคำไทย และการสังเคราะห์เสียงพูด
ภาษาไทย

ผู้ได้รับ นายยืน ภู่วรรณ

รางวัลที่ ๓ เงินสด ๕๐,๐๐๐ บาท คือ

ไมโครคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำหรับดัชนีการคัด
เลือก

ผู้ได้รับ นายสุพัฒน์ ฟ้ารุ่งแสง และคณะ

ผลงานทางศิลปะ ของเยาวชน

เยาวชนไทยสร้างชื่อเสียงทางด้านศิลปะ ทั้งในและนอกประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนโรงเรียนเลยพิทยาคม ซึ่งได้รับรางวัล ๑๓ คน ในการประกวดศิลปะเด็กนานาชาติ ครั้งที่ ๑๔ ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

เด็กไทยที่ได้รับรางวัลเหรียญทอง ครั้งนี้คือ เด็กชายสินนคร โทเสน เด็กชายสมภาร โพธิ์มงคล เด็กชายสมเดช ช่วยศิริ และเด็กชายชาญ มากผล รางวัลเหรียญเงิน ๒ รางวัล คือ เด็กชายสุวรรณ บุญมาก เด็กชายศรายุทธ สิ้นสนอง รางวัลเหรียญทองแดง ๓ รางวัล ได้แก่ เด็กชายนิตย์ อ้วนถนน เด็กชายทวีศักดิ์ พรหมภักดี เด็กชายคำปอง ศรีทะจันทรา เด็กหญิงชัชฎาภรณ์ แซ่ลิ้ม เด็กหญิงอรัญญา สิริรักษา เด็กชายบัญชา จันทเสน เด็กชายนพฤทธิ์ มิ่งมงคล

ในจังหวัดเดียวกันนี้ ยังมีโรงเรียนศรีสงครามวิทยา อำเภอวังสะพุง ซึ่งมีชื่อเสียงดีเด่นในด้านศิลปะ ได้รับรางวัลการประกวดศิลปะเด็กทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ระหว่าง พ.ศ.

๒๕๒๓ - ๒๕๒๗ มากกว่า ๑,๐๐๐ รางวัล โดยเฉพาะในระดับโลก ได้รับมากกว่า ๓๐๐ รางวัล นับว่ามากที่สุดในโลก

นักเรียนที่ควรกล่าวถึงในฐานะที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยม คือ นายบรรจง บุญชู นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๕ ได้รับรางวัลเกียรติ-นิยมเหรียญทอง คนเดียวในประเทศไทย จากนิทรรศการศิลปะเด็กแห่งโลกครั้งที่ ๕ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น รางวัลอื่น ๆ ที่ได้รับคือ

บรรจง บุญชู ม.๕
โรงเรียนศรีสงครามวิทยา
อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

- (๑) รางวัลเหรียญทองเยาวหะราลเนห์รูอนุสรณ์ (JAWAHARAL NEHRU GOLDEN MEMORIAL MEDAL) จาก “การแข่งขันระหว่างเด็กนานาชาติของเซงการ์ ปี ๒๕๒๔”

(SHANKAR'S INTERNATIONAL CHILDREN'S COMPETITION) ที่กรุงนิวเดลี อินเดีย

- (๒) รางวัลเกียรติคุณเหรียญทอง (GOLD AWARD) จาก THE 9TH WORLD CHILDREN'S ART EXHIBITION จัดโดย UNESCO ART EDUCATION LEAGUE IN JAPAN
- (๓) รางวัลเกียรติคุณเหรียญทอง (GOLD AWARD) จาก THE 12TH INTERNATIONAL CHILDREN'S ART EXHIBITION ปี 1982 ที่กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น
- (๔) รางวัลเกียรติคุณเหรียญเงิน (SILVER MEDAL) จาก THE 13TH WORLD SCHOOL CHILDREN'S ART EXHIBITION ปี 1982 ที่กรุงไทเป ไต้หวัน
- (๕) รางวัลเกียรติคุณเหรียญเงิน (SILVER MEDAL) จาก SHANKAR'S INTERNATIONAL CHILDREN'S COMPETITION 1981 ที่ กรุงนิวเดลี อินเดีย
- (๖) รางวัลยอดเยี่ยม จาก “การแสดงผลปะเด็กแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑”
- (๗) รางวัลยอดเยี่ยม จาก “การประกวดโปสเตอร์สถาบันมะเร็งแห่งชาติ”
- (๘) รางวัลยอดเยี่ยม จาก “การประกวดภาพเขียนเด็กบริษัท ไบเออร์”
- (๙) รางวัลยอดเยี่ยม จาก “การประกวดภาพเขียนเด็กมูลนิธิ สมเด็จพระเจ้าตากสินฯ” และ

กว่า ๓๐ รางวัลสร้างสรรค์ ดีเด่น ชมเชยในการประกวด ศิลปะภายในประเทศ

อนึ่ง นอกจากบรรจง บุญชู จะมีความสามารถด้านศิลปะ ระดับโลกแล้ว ยังเป็นผู้ตั้งใจเรียน จนสามารถสร้างเกียรติคุณ สอบได้

(๑) ทุน AMERICAN FIELD SERVICE (A.F.S) เป็น ตัวแทนเยาวชนไทยไปศึกษาที่ รัฐทัสมาเนีย ประเทศออสเตรเลีย ในปี ๒๕๒๖

(๒) เข้าร่วม “โครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์และ ญี่ปุ่น ปี ๒๕๒๗” โดยเป็น ๑ ใน ๓๕ เยาวชนไทยเป็นตัวแทน เยาวชนไทยไปยังประเทศต่าง ๆ ในสมาคมอาเซียนและญี่ปุ่น ระหว่างเดือนตุลาคม และพฤศจิกายน ๒๕๒๗

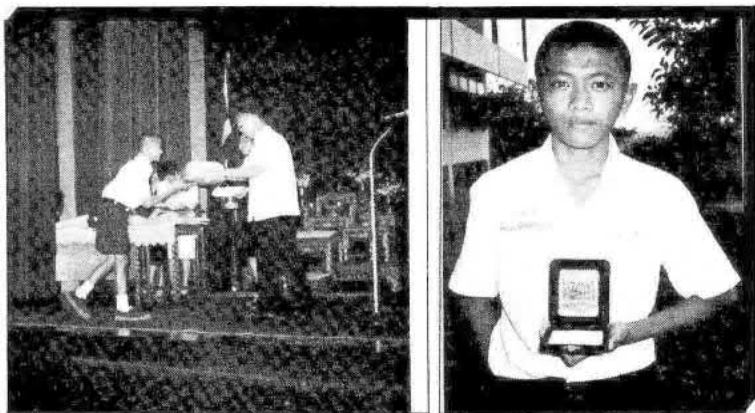
ผู้ควรกล่าวถึงอีกคนหนึ่งคือ นายธีรพงษ์ พิทักษ์ศฤงคาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ ๑ จากนิทรรศการศิลปะเด็กแห่งโลกครั้งที่ ๑ ณ กรุงเอกรารา ประเทศตุรกี พ.ศ. ๒๕๒๖ และได้รับรางวัลอื่น ๆ คือ

(๑) รางวัลชนะเลิศอันดับที่ ๑ (FIRST PRIZE) จาก “นิทรรศการ ศิลปะเด็กแห่งโลก ครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๒๖ ตุรกี” (THE FIRST ANTATÜRK WORLD CHILDREN'S ART EXHIBITION)

ภาพชื่อ “ลอยกระทง” รางวัลชนะเลิศอันดับที่ ๑ จาก “นิทรรศการศิลปะเด็ก
แห่งโลก ครั้งที่ ๑” ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ปี ๒๕๒๖ (จำนวนภาพ
๘,๓๐๐ ภาพ จาก ๔๗ ประเทศ)

- (๒) รางวัลเกียรตินิยมนเหรียญทอง (GOLD AWARD) จาก “นิ-
ทรรศการศิลปะเด็กนานาชาติ ครั้งที่ ๑๔” กรุงโตเกียว
ญี่ปุ่น ปี ๒๕๒๖ (THE 14TH INTERNATIONAL
CHILDREN'S ART EXHIBITION)
- (๓) รางวัลเกียรติยศ จาก “นิทรรศการศิลปะเด็กแห่งโลก ครั้งที่
๑๔ กรุงไทเป ไต้หวัน” (THE 14TH WORLD SCHOOL
CHILDREN'S ART EXHIBITION ปี ๒๕๒๖)
- (๔) รางวัลยอดเยี่ยม จาก “การประกวดภาพเขียนวันคุ้มครอง
ผู้บริโภคสากล” ปี ๒๕๒๖

ธีรพงษ์ พัทธกษัตถ์การ ได้รับรางวัล ชนะเลิศอันดับที่ ๑ (FIRST PRIZE) จาก “นิทรรศการศิลปะเด็กโลก ครั้งที่ ๑ ประเทศตุรกี” โดยมี นายสมาน แสงมลิ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้มอบ ณ หอประชุมกระทรวงฯ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๗

(๕) รางวัลยอดเยี่ยม จาก “การแสดงศิลปะเด็กภาคตะวันออก-เฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑” ปี ๒๕๒๖

(๖) รางวัลดีเด่น จาก “การแสดงศิลปะเด็กแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๔” ปี ๒๕๒๖

(๗) ได้รับเชิญจาก THE FOUNDATION OF CHILDRENS HISTORY, ART AND CULTURE ประเทศนอร์เวย์ ให้ส่งผลงานศิลปะเข้าแสดงใน “นิทรรศการศิลปะเด็กโลก ๑๙๘๔” ที่ตึกสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก อเมริกา ระหว่าง ๕ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๒๗

นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลกว่า ๒๐ รางวัลรองชนะเลิศ
สร้างสรรค์และชมเชยจากการประกวดศิลปะภายในประเทศ

เด็กไทยสร้างชื่อ

ข่าวเด็กไทยส่งผลงานศิลปะไปประกวดต่างประเทศ แล้ว
ได้รางวัลมีมาไม่ขาดสาย ล่าสุดที่เป็นข่าวคือจากงานนิทรรศการ
ศิลปะเด็กนักเรียนแห่งโลกครั้งที่ ๒๕ ที่ประเทศเกาหลีเมื่อเร็ว ๆ

ด.ญ. พัชรวดี ดวงศรี

และภาพ “งานกีฬาประจำปีที่โรงเรียน”

นี้ คนเก่งของไทยที่ได้รางวัลเหรียญทองเกียรตินิยมคือ ด.ญ.
พัชรวดี ดวงศรี จากโรงเรียนศรีสงครามวิทยา อ.วังสะพุง
จ.เลย จากภาพ “งานกีฬาประจำปีที่โรงเรียน” นำรูปมาให้ดูว่า
คนเก่งหน้าตาอย่างนี้ และผลงานได้รางวัลสวยอย่างนี้

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ สป. ๓๘๕/๒๕๒๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่าย

หนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๒๔

ตามที่คณะรัฐมนตรี ได้เคยมีมติให้จัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ เป็นประจำทุกปี โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการจัดงาน นั้น

เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๔ เป็นไป ด้วยความเรียบร้อย และได้รับผลสมตามความมุ่งหมายของทางราชการ จึงแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือ วันเด็ก ประจำปี ๒๕๒๔ คือ

๑. นายประคัล ตันติวงษ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายคุษฎี วงศ์ศิริธร	รองประธานอนุกรรมการ
๓. นางสลวย โรจนสโรช	อนุกรรมการ
๔. นางแม่นมาส ขวลิต	อนุกรรมการ
๕. นางสาวสา วงศ์ยังอยู่	อนุกรรมการ
๖. นายสัมฤทธิ์ ลำเจียก	อนุกรรมการ
๗. นายสวง กาญจนกร	อนุกรรมการ
๘. นางสาวกานต์มณี ศักดิ์เจริญ	อนุกรรมการ
๙. นายณรงค์ เทวินทรภักดี	อนุกรรมการ
๑๐. นางบุญทิวา ไ้วศิริมณี	อนุกรรมการ
๑๑. นายอารี ศาสตรสาระ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางประสพสุข นวลวิวัฒน์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นายบุญสม พิมพ์หนู	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๒๓

(นายสมาน แสงมลี)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

นายสังคม ทองมี

ผู้ซึ่งอยู่เบื้องหลังความสำเร็จด้านศิลปะของโรงเรียนศรีสงครามวิทยา นอกจากผู้บริหารโรงเรียนแล้ว ก็คือ ครูสอนศิลปะศึกษา อาจารย์สังคม ทองมี

อาจารย์สังคม เป็นผู้ซึ่งอุทิศตนให้แก่ การศึกษาเล่าเรียนของเด็ก โดยเฉพาะ ในแดนห่างไกล เมื่อเรียนจบจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว ก็สมัครไปสอนที่โรงเรียนศรีสงครามวิทยา ตลอดเวลาหกปีที่ผ่านมา ได้อุทิศเวลา เสริมสร้างเผยแพร่งานด้านศิลปะที่เล่าเรียนมา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อศิลปะแก่เยาวชน ในโรงเรียนของตนให้ก้าวหน้า จนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับยกย่อง ทั้งในและนอก ประเทศ

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งเป็นปีแรกที่โรงเรียนส่งผลงานของนักเรียนเข้า ประกวดจนถึงปัจจุบัน ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมของโลกกว่า ๓๐๐ รางวัล และรางวัล อื่น ๆ อีก รวมแล้วประมาณ ๑,๐๐๐ รางวัล

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

- ม.ศ. ๕ (แผนกวิทยาศาสตร์ปี ๒๕๑๓) ร.ร. สโมสรวิทยาลัย อ.เมือง จ.เลย
- ทุนมหาวิทยาลัยขอนแก่น (๒๕๑๑ - ๒๕๑๓)
- ทุน AMERICAN FIELD SERVICE (A.F.S.) ศึกษาที่ CALIFORNIA ๑ ปี (๒๕๑๕)
- ทุน “โครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์และญี่ปุ่น” (๒๕๑๕)
- ได้รับรางวัลโล่เกียรติยศ “บัณฑิตครุศาสตร์ (จุฬาฯ) ดีเด่น” ปี ๒๕๒๕ คนแรก ในรอบ ๒๕ ปี
- ได้รับรางวัลโล่เกียรติยศ “ครูศิลปศึกษายอดเยี่ยม” ปี ๒๕๒๖ (คนแรก) ของ เขตการศึกษา ๕ อุตรธานี
- ได้รับรางวัลโล่เกียรติยศ “ครูศิลปศึกษายอดเยี่ยม” ปี ๒๕๒๖ (คนแรก) จาก “การประกวดภาพเขียนเด็กของ น.ส.พ.ไทยรัฐ ร่วมกับเครือซีเมนต์ไทย ประจำปี ๒๕๒๖”

ภาพชื่อ “หมู่บ้านฉันอีก ๑๐๐ ปี”

รางวัลเกียรตินิยมเหรียญทอง (GOLD AWARD)
(คนเดียวในประเทศไทย)

จาก

“นิทรรศการศิลปะเด็กแห่งโลก ครั้งที่ ๙”

(THE 9TH WORLD CHILDREN'S ART EXHIBITION) กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น
จัดโดย UNESCO ART EDUCATION LEAGUE IN JAPAN

โดย

บรรจง บุญชู ม.๕
โรงเรียนศรีสงครามวิทยา
อ.วังสะพุง จ.เลย